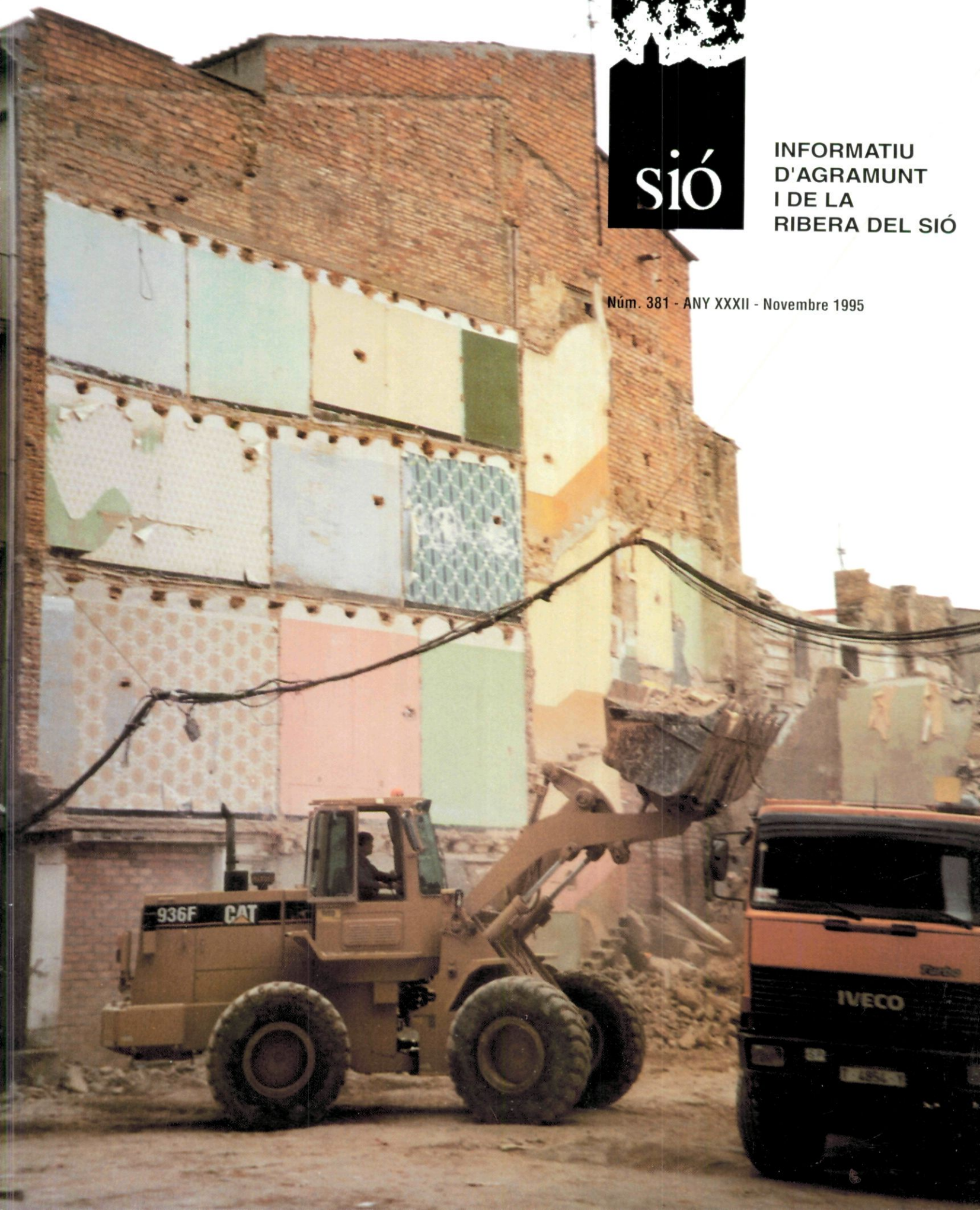

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 381 - ANY XXXII - Novembre 1995

Almanac

NOVEMBRE: Mes de 30 dies, onzè del calendari gregorià. Som en plena tardor, els dies s'escurcen més i les boires comencen a sovintejar.

El dia 1 el sol surt a les 6h 22m, i es pon a les 4h 47m

El dia 30 el sol surt a les 6h 56m, i es pon a les 4h 23m

El dia 22 el sol entra a la constel·lació de SAGITARI.

Les fases de la lluna:

Lluna plena el dia 7 a les 7h 20m

Quart minvant el dia 15 a les 11h 40m

Lluna nova el dia 22 a les 15h 43m

Quart creixent el dia 29 a les 6h 28m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 1: Festa de Tots Sants. En aquesta època antigament solien sortir les castanyeres pels carrers. Portaven les castanyes torrades dins de cistells penjats al braç. Les tapaven amb un sac perquè no es refredessin i al damunt hi posaven un drap de lli ben blanc. Anunciaven el seu pas amb una cantarella que feia:

*Calentes i grosses,
baixeu ara que fumen.*

La mainada, per tal de fer-les enfadar, els anava al darrera tot cantant:

*Petites i pudentes;
de les set, sis de dolentes;
baixeu, ara que puden.*

Dia 2: Dia dels difunts, anomenat també dia de les ànimes. Aquesta festa en aquest moment de l'any és antiquíssima i generalitzada. Ja la celebraven els antics egipcis i d'ells va passar a la resta de cultures mediterrànies. La coincidència d'aquesta celebració amb el període de la sembra no és casual, sinó que respon a creences i ritus de caràcter màgic que establien una relació entre els difunts i les llavors. Els pobles antics, que creien en la resurrecció de les ànimes, veien una certa analogia entre l'enterrament dels difunts i la seva resurrecció al cap d'un temps, amb el soterrament de les llavors i el seu ressorgiment en espigues plenes de gra.

Dia 3: Sant Ermengol, bisbe d'Urgell. Va distingir-se per la construcció de moltes esglésies, com la catedral de la Seu d'Urgell, i un gran nombre de ponts. Va morir en un accident mentre dirigia la construcció del pont de Bar, pont romànic que es va emportar la riuada de 1982.

Dia 22: Santa Cecília. Antigament era invocada contra els embuixaments i tota mena de malures donades pel diable i per les bruixes. És la patrona dels músics.

*Santa Cecília
duu la neu a la faldilla.*

EFEMERIDES DEL MES:

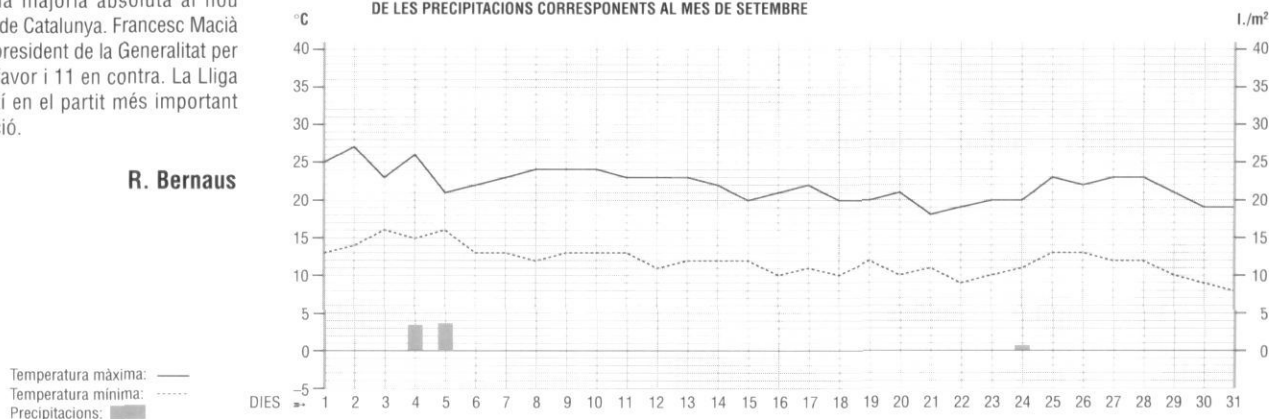
20 de novembre de 1932: PRIMERES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA. Després d'aprovar-se, retallat, al Parlament Espanyol, l'Estatut d'Autonomia de Núria, es celebren tal dia com avui les primeres eleccions al Parlament de Catalunya. A les comarques de Lleida es formen dues grans coalicions: Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), encapçalada pel propi Francesc Macià, i el Front Proporcionalista (FP). El FP era una mena de front comú contra ERC en el que s'uniren el Partit Republicà Radical, la Lliga Regionalista, gent de la Unió Socialista i republicans independents. A més hi havia la candidatura del Bloc Obrer i Camperol (BOC) i la del PSOE. Agramunt, amb un cens de 785 electors, registra una participació del 74 %, amb aquests resultats:

ERC: 356 vots (61 %) – FP: 199 vots (34 %) – BOC: 12 vots (2 %)

Després d'aquestes eleccions, ERC obtingué la majoria absoluta al nou Parlament de Catalunya. Francesc Macià fou elegit president de la Generalitat per 67 vots a favor i 11 en contra. La Lliga es convertí en el partit més important de l'oposició.

R. Bernaus

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE SETEMBRE

Demografia

(Mes d'octubre de 1995)

NAIXEMENTS

Ariadna Martí i Terré dia 5
Aleix Mateu i Serra dia 4

DEFUNCIONS

Leonor Balagueró i Rovira 78 anys, dia 6
Isabel Fontanet i Miró 84 anys, dia 28

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'OCTUBRE

Dia 4	3'5 l./m ²
Dia 5	3'7 l./m ²
Dia 14	Inapreciable
Dia 18	Inapreciable
Dia 19	Inapreciable
Dia 24	0'7 l./m ²
Dia 28	Inapreciable
TOTAL	7'9 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'OCTUBRE

Màxima del mes	27°, dia 2
Mínima del mes	8°, dia 31
Oscil·lació extrema mensual	19°
Mitja de les màximes	21'967°
Mitja de les mínimes	11'903°
Mitja de les mitjanes	16'935°

L'Observador: Deudat Pont

Núm. 381
Any XXXII
Novembre 1995

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi
Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat
Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

(≡) A C P C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.800 ptes.

A l'estranger: 3.300 ptes.
Número solt: 265 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: El centre històric agramuntí està experimentant des de fa un temps, una espectacular rehabilitació. De mica en mica es recuperen places i es milloren edificis. Alguns immobles han conservat la seva estructura, d'altres s'han enderrocat per aixecar un nou edifici. La fotografia de la portada correspon a l'enderroc d'unes cases de la plaça de l'Església. El pintat de les antigues vivendes forma un mosaic multicolor.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Diverses vegades hem comentat en aquesta carta mensual el nombre, la importància i varietat de les associacions que hi ha a la nostra vila. En general Catalunya té un fort associacionisme civil i Agramunt és una vila ben representativa en aquest sentit.

Des de fa uns mesos funciona a casa nostra una altra entitat: l'Associació de Dones Esbarjo dedicada a practicar un seguit d'activitats per a les dones, com prou explícitament es senyala.

En aquest número de SIÓ es dona informació sobre una altra entitat, també de recent creació. Es tracta de la Penya Cultural Taurina José Antonio Ortega. El seu objectiu és promocionar un "novillero" d'una població de la província de Cadis, a més d'organitzar altres tipus d'actes. Per a ben aviat s'anuncia la formalització d'una altra. Es tracta d'una delegació de l'Associació de la Lluita Contra el Càncer. En el proper número de la nostra revista se'n donarà àmplia informació.

En poc temps, doncs, tres noves entitats s'han afegit al cens agramuntí. Són tres associacions amb uns objectius molt diferents, encara que per la seva singularitat destaca la dels que s'han unit per promocionar la festa taurina en general, i a un jove torero, en particular.

Sembla que l'afició als "toros" està més estesa del que ens pensàvem entre els agramuntins, si tenim en compte el nombre de socis que aquesta penya està arreplegant seduïts pel seu impulsor il·lusionat en expandir per les terres del Sió "l'art de la tauromàquia".

No sabem pas què hi deuen dir els que des de fa temps intenten recuperar la cultura popular i tradicional agramuntina amb un gran esforç, fins i tot personal. El que sí s'ha constatat ha estat la sorpresa d'una majoria de la població en conèixer la creació d'aquesta penya, fet inversemblant fa poc, però que a l'empara del que políticament està succeint, no tan estrany.

Agramunt ja té, però, una experiència en curses de braus. La festa major de l'any 1919 una colla de joves va organitzar-ne una a l'esplanada del Velòdrom. Carros i bigues serviren per improvisar el "ruedo" on havien de torejar el *Pedrucha* i el *Cuatro Dedos*. Es diu que l'èxit de públic va ser molt gran i a Agramunt van arribar espectadors d'arreu de la comarca.

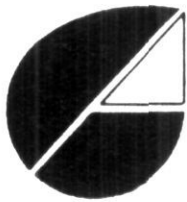
En canvi el resultat "artístic" ja va ser una altra cosa. A mitja cursa el toro es va escapar de l'improvisada plaça i la Guàrdia Civil l'hagué d'abatre a trets enmig de les corredisses del públic espantat.

Actualment tot aquest grotesc incident ja no és possible a casa nostra perquè la legislatura catalana prohibeix fer curses de toros en places no estables. Ho saben els penyistes agramuntins?

Atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, novembre de 1995

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

ANIVERSARI

La Parròquia agramuntina celebrà la Tercera Diada d'Acció de Gràcies amb les parelles que enguany celebren els 50 i 25 anys de casats.

Dues parelles varen commemorar les noces d'or i 21 les d'argent. La festa consistí en una missa cantada pel Cor Parroquial, un concert per la Coral Bon Cant i un aperitiu.

Noces d'Or:

Josep Puig Querol ♂ Teresa Ribera Herbera
Josep Bertran Porta ♂ Pepita Piqué Cots

Noces de Plata:

Francesc Camats Roqué ♂ Roser Miralles Mir
Josep Mª Baró Marquilles ♂ Mª Carme Castellà Viladevall
Francisco Castro Vega ♂ Antònia Garcia Prieto
Manolo Pedraza Carmona ♂ Mª Carme Puig Ribera
Quintín Hernández Reviriego ♂ Rosario Fernández Domínguez
Daniel Lluch Baró ♂ Sílvia Codina Faixa
Joan Guitiérrez Zurita ♂ Carme Hernández Torrente
Bartomeu Serra Santamaria ♂ Carme Torres Sierra

Esteve Pedrós Solé ♂ Paquita Vallés Civit
Ramon Puig Granés ♂ Antònia Alberich Vidal
Ramon Freixes ♂ Leocàdia Gil
Antoni Gilabert Viladot ♂ Carme Santiveri Joval
Josep Mª Camats Nadal ♂ Dolors Esteve Setó
Xavier Noró Camats ♂ Susi Peñaranda Risueño
Joan Ribes Freixes ♂ Cecília Carbonell Freixes
Ramon Valero Bernaus ♂ Mª Pascuala Carrión Arredondo
Josep Fernàndez Fernàndez ♂ Carme Carrascal Morato
Jaume Escolà Solà ♂ Carme Castro Fernàndez
Pere Ignasi Martínez ♂ Josefina Melgarejo Coscoles
Antoni Gros Arisa ♂ Núria Vall-Illaura Fontanet
Ramon Preñanosa Viñals ♂ Mª Glòria Padullés Vidal

ELS JURATS AGRAMUNTINS

Un total de 16 agramuntins varen sortir elegits candidats a formar part dels futurs jurats populars.

Aquestes setze persones entraran en el sorteig amb un total de 1.250 candidats a jurat de tota la província de Lleida, quan s'hagin de celebrar judicis on hi intervingui un jurat popular segons les condicions que estableix la llei aprovada el passat mes d'octubre.

Els jurats podran presentar les al·legacions que creguin oportunes per no participar en aquests judicis, encara que aquesta funció és considerada com un deure inexcusable i únicament raons de pes podran eximir de realitzar-la.

Relació dels candidats a jurats populars del municipi d'Agramunt:

Areny Joval, Jordi	Pl. Hospital
Bernaus Farràs, Maria Pilar	Ctra. Puelles
Camps Balagueró, Regina	C/. Aball
Clotet Torres, Jordi	Avgda. Jaume Mestres
Esteban Garcia, Manuel	Avgda. Esports
Figuera Vila, Pilar	Ctra. Cervera
Gómez Gil, Domingo	C/. Institut
Junyent Padullés, Àngela	C/. Estudis Nous
Martín Sánchez, Miquel	C/. Ntra. Sra. del Socors
Nadal Ortiz, Maria Àngels	Pl. Major
Penella Amigó, Marcial	Pl. Amball
Puig Padullés Guillem	Raval de Puigverd
Roqué Fernández, Anna	C/. Baixada Mercadal
Serra Barbarroja, Joan	C/. Ntra. Sra. del Socors
Tarragona Xarpell, Josefa	C/. Sabateria de Baix
Vicens Solà, Jordi	Ctra. Tàrrrega

TOTS SANTS

Una entrada d'hivern que semblava l'inici de la primavera segons la temperatura que feia el dia de Tots Sants.

Una presència massiva al cementiri va ser el fet més destacat de la festa del primer de novembre queenguany es va poder celebrar amb una temperatura primaveral. La parada de castanyes que els joves estudiants de l'Institut van instal·lar al Pou, no lligava amb la temperatura ambient.

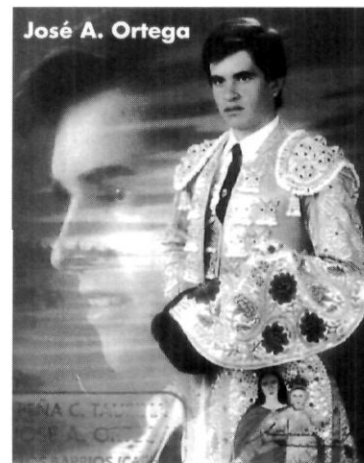
El temps, però, va canviar ben aviat i així a finals de setmana les temperatures ja van devallar fins a arribar a gairebé les normals en aquesta època de l'any. La primera glaçada es va registrar la matinada entre els dies 6 i 7 amb temperatures sota zero en alguns indrets de la vila.

PENYA TAURINA

Una colla d'agramuntins han constituït una penya taurina per tal de promocionar una jove promesa de la població gaditana de Los Barrios.

Aquesta nova associació agramuntina porta per nom "Peña Cultural Taurina José Antonio Ortega" i compta amb una setantena de socis d'Agramunt i diverses localitats de les comarques veïnes. A més de promocionar el jove "novillero", l'entitat també vol organitzar actes que tinguin com a finalitat estendre l'afició a les curses de braus a la nostra vila així com celebrar-ne d'altres de tipus cultural com concursos de pintura, concerts de música, cante o balls regionals.

El president de la penya taurina és l'agramuntí Manuel Milán que va conèixer el novillero Ortega i li va veure unes grans qualitats com a futur matador. Milán explica que és molt difícil que els joves puguin arribar a dalt de tot a causa de les pegues dels consagrats. Per això la penya agramuntina treballarà per promocionar el jove novillero.

PUBLICACIONS

La Universitat de Lleida i l'Institut d'Estudis Ilerdencs han creat una col·lecció de llibres d'història del Comtat d'Urgell.

El primer volum de la nova col·lecció va ser presentat al castell de Montsonís el passat mes d'octubre. En el decurs de l'acte es féu gran èmfasi en assenyalar que la història de Catalunya sempre s'havia escrit des d'una òptica barcelonina oblidant la realitat del Comtat d'Urgell des del segle VIII fins al XIV.

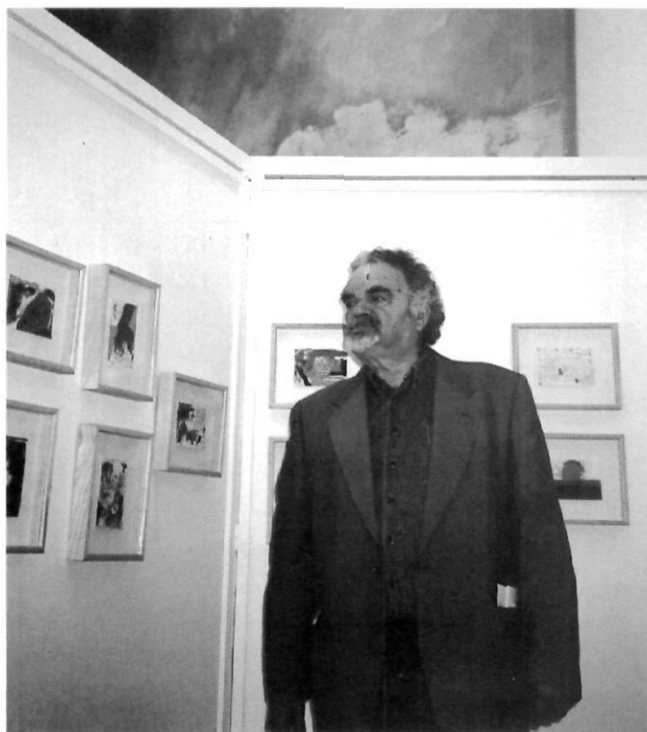
La vila d'Agramunt tingué una gran importància dins aquest comtat. Si la ciutat de Balaguer en va ser la seva capital oficial, la nostra vila en fou l'econòmica gairebé sempre i, la política en moltes èpoques. Malaauradament l'acció de l'home i el pas del temps no han estat gaire respectuosos amb Agramunt i avui únicament ens queda el temple de Santa Maria com a vestigi d'aquelles èpoques. Ni el castell ni l'abundant documentació que hi devia haver, ha arribat fins als nostres dies com a testimoni tangible.

Aquest primer volum conté els treballs que es varen presentar al cicle de conferències sobre el Comtat entre les quals hi ha el que explica la Pau i Treva que es va acordar a Agramunt l'any 1187, obra de l'arxiver de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell, Gener Gonzalvo. La resta de treballs pertanyen a Prim Bertran, Francesca Español, Francesc Fité, Flocel Sabaté i Max Turull.

FUNDACIÓ GUINOVART

La Fundació de l'Espai tindrà un fons artístic propi destinat a l'autofinançament. El primer material d'aquest fons es pot veure en una exposició.

La mostra comprèn tres col·leccions de litografies numerades. La primera es titula **Petit Sió** i consta de 22 litografies de petit format, 16 per 11 centímetres, numerades de l'1 al 75. El preu de venda és de 10.000 pessetes.

La segona col·lecció té per nom **Terra i Memòria**. La seva temàtica és semblant a l'anterior, la Ribera del Sió. La col·lecció consta de 16 litografies numerades de l'1 al 50 amb unes mides de 48 per 32 centímetres i el preu d'una és 30.000 pessetes.

La darrera col·lecció exposada consta de 10 litografies de gran format numerades també fins al 50 i al preu de 60.000 pessetes. El tema ja és més llunyà doncs està inspirat en la zona dels Monegros.

El vint per cent d'aquesta producció quedarà en poder de Josep Guinovart i la resta es podrà vendre i els ingressos revertiran íntegrament a la Fundació que porta el seu nom. S'editarà un catàleg amb aquest material que es vendrà en la nova Botiga que s'inaugurarà properament a la plaça del Mercat davant de l'Espai.

L'artista Josep Guinovart junt a l'exposició de litografies, la venda de bona part de les quals servirà pel finançament de la Fundació de l'Espai que porta el seu nom.

Eleccions al Parlament de Catalunya

Josep Bertran

19 de novembre de 1995

A Agramunt el mapa polític no experimenta gaires variacions. Tots els grups guanyen vots gràcies a l'increment de participació i únicament la coalició de CiU no pot incrementar el seu tant per cent.

La nota més destacada de les eleccions autonòmiques celebrades el diumenge dia 19 de novembre és la participació d'un cinc per cent més d'electors en relació a l'any 1992.

Aquests vots se'ls varen repartir les cinc forces majoritàries encara que amb una proporció ben diferent.

Mentre CiU obtenia gairebé un 3 per cent menys dels vots emesos i els

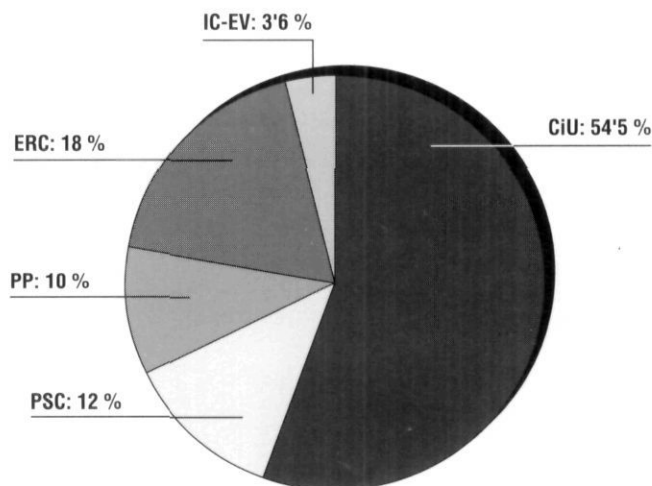
Socialistes es quedaven amb el mateix percentatge d'ara quatre anys, els Populars, Republicans i Iniciativa creixien per sobre el dos per cent.

ERC es consolida com la segona força

El conseller de Cultura, Joan Guitart, fent campanya electoral un dia de mercat.

PERCENTATGE DE RESULTATS A AGRAMUNT

AGRAMUNT

MESA	CENS	VOTANTS %	CiU %	PSC %	ERC %	PP %	IC-EV %	FE-JONS %	POR %	AEC-EVE %	BLANCS %	NULS %
1	938	604	324	62	126	68	16	1	0	2	5	0
2	976	640	357	85	105	64	13	1	2	1	8	4
3	966	664	380	82	103	63	27	2	1	2	2	2
4	954	639	329	81	131	55	36	0	1	0	5	1
TOTALS	3.834	2.547	1.390	310	465	250	92	4	4	5	20	7
PERCENTATGE		66'4 %	54'5 %	12 %	18 %	10 %	3'6 %					
PUIGVERD			91	13	17	14	5					
PREIXENS			200	28	61	30	8					
OSSÓ DE SIÓ			84	8	21	25	5					
PLANS DE SIÓ			264	20	72	27	6					
MONTGAI			339	40	107	50	1					
LA SENTIU			148	41	34	37	18					

política, seguida del PSC i el PP amb el 18'12 i 10 per cent, respectivament. Molt allunyada per sobre hi ha CiU que es manté per sobre el 54 per cent dels vots.

Totes aquestes anàlisis, i més, les podrà deduir el lector dels quadres de resultats i xifres comparatives que publiquem al costat.

La campanya electoral i la jornada de les votacions van ser absolutament tranquil·les i amb un civisme exemplar.

DIFERÈNCIES ENTRE LES ELECCIONS DE 1992 I LES DE 1995

Cens electoral	+ 92	
Nombre de votants	+ 244	
Índex de participació		+ 5 %
Resultats de CiU	+ 65	- 2'80 %
Resultats d'ERC	+ 103	+ 2'30 %
Resultats del PSC	+ 33	—
Resultats d'AP	+ 81	+ 2'66 %
Resultats d'IC-EV	+ 61	+ 2'20 %

CATALUNYA					LLEIDA				AGRAMUNT	
Partits	Vots %		Escons		Vots %		Escons		Vots %	
	1995	1992	1995	1992	1995	1992	1995	1992	1995	1992
 CiU	41	46	60	70	48'8	53'6	8	9	54'5	57'33
 PSC	24'8	27'6	34	40	19'4	21'8	3	4	12	12
 PP	13'1	6	17	7	12'3	6'8	2	1	10	7'37
 ERC	9'5	8	13	11	12'8	9'8	2	1	18	15'72
 IC-EV	9'7	6'5	11	7	4'2	2'8	0	0	3'6	1'37
	Participació: 64 % 55 %				Participació: 67'2 % 60'9 %				Participació: 66'4 % 61'5 %	

ELS QUINZE NOUS DIPUTATS PER LLEIDA

Fotos: "La Mañana"

							
Francesc X. Marimon (CiU)	Isidre Gavín Valls (CiU)	Simeó Miquel Peguera (CiU)	Glòria Pallé Torres (CiU)	Jesús Bartolomé (CiU)	Jaume Aligué (CiU)	Estanislau Felip (CiU)	Josep Lluís Boya (CiU)
							
Josep M. Fabregat (PP)	Joan Barrios Ortiz (PP)	Antoni Siurana (PSC)	Ramon Vilalta (PSC)	Joan Ganyet Solé (PSC)	Benet Tugues Boliart (ERC)	Jordi Ausàs Coll (ERC)	

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

“Vents del sud” a la Parròquia

En Dídac Arévalo Herrera va arribar a Catalunya procedent de Santafé de Bogotà el dia 1 de febrer de 1994. Després d'un any i mig de preparació acadèmica i pastoral i de progressiu coneixement del Bisbat, dels costums, de la llengua i de les tradicions catalanes, va ser ordenat sacerdot a la Seu d'Urgell el dia 24 de juny de 1995.

Amb ell van arribar també altres joves colombians. Alguns ja estan exercint en algunes parròquies del Bisbat d'Urgell, d'altres estan acabant la seva formació a Barcelona, i algun va tornar a Colòmbia perquè no aconseguia adaptar-se.

Sense protocols i amb una gran naturalitat em rep al seu “despatx”. Es disculpa perquè tot just està acabant d'instal·lar-se i hi ha algunes coses que encara no han trobat el seu lloc. Comencem a xerrar. És evident que en Dídac ja té un bon domini del català. S'esforça per pronunciar correctament paraules i sons que li comporten una certa dificultat. El seu discurs és fluid, i a la seva llibreria no hi falta un bon diccionari que utilitza sovint per escriure les seves homilies.

En Dídac en primer pla i el seu pare emocionat el dia de la seva primera missa a Colòmbia. Juliol 1995.

Els primers passos i la formació

– *M'agradaria per començar que viatgés a Colòmbia i m'expliquessis com va ser la teva infantesa, on vas néixer...*

– Vaig néixer a Santafé de Bogotà el dia 5 de juliol de 1965 en el si d'una família de classe mitjana. El meu pare era treballador de la banca i la meua mare mestressa de

casa. Som 6 germans, 4 nois i dues noies, i jo sóc el quart començant pel més gran.

Els meus pares són de convicció cristiana i els recordo donant exemple de treball i de solidaritat i estant sempre al costat dels qui ho necessitaven.

– *De petit vas anar a escoles cristianes?*

– La llar d'infants i el que aquí seria el primer de Primària els vaig cursar a una escola privada que hi havia prop de casa. La Primària i el Batxillerat a una escola concertada dels Salesians.

Als 16 anys ja era Batxiller, perquè durant la Primària m'havien avançat algun curs, i vaig començar a pensar en entrar a la universitat.

– *Quins estudis volies fer?*

– M'agradava molt l'art i l'arquitectura i em feia molta il·lusió poder entrar a la Universitat Nacional de Colòmbia. Aquesta és la universitat pública més gran i important del país, en aquells temps tenia 25.000 estudiants.

L'accés a la facultat d'arquitectura era força difícil perquè hi havia 5.000 candidats per només 120 places; i a més a més s'havien de passar dues proves: una d'aptituds i una altra de coneixements.

TENIM UN GRAN

INTERÈS

PELS SEUS
ESTALVIS

CAIXA DE MANRESA

La caixa d'Estalvis

Amb els seus pares.

Sortosament les vaig superar totes dues i l'any 1983 em vaig matricular.

Encara no tenia decidit això de ser capellà. Potser ho pressentia, però era molt jove i em volia donar temps per madurar la meva possible vocació.

– **Què en recordes de la universitat?**

– En aquella època era finançada el 100% per l'Estat i els estudiants pagaven simbòlicament en relació a la declaració de renda de les seves famílies. Quasi tot era gratuït o molt barat: els llibres, menjars, residència, atenció mèdica...

La Universitat Nacional de Colòmbia sempre havia estat la consciència de l'Estat. Els estudiants eren molts crítics i molt compromesos políticament. Això junt amb l'existència, cada cop més, de "guerrillers" (civils armats que fan l'oposició al govern) va fer que l'any 1984 la tanquessin per un any i mig. Més tard quan la van tornar a obrir totes les subvencions s'havien acabat. La cultura cada cop la fan més elitista.

Recordo també les manifestacions al carrer, on havies d'anar amb molt de compte perquè les repressions, per part dels militars, eren molt dures i contundents. Vaig viure dos anys molt intensos i molt macos.

– **Quan i com va arribar la vocació?**

– Com ja he comentat abans, a casa sempre havia tingut l'exemple i el testimoni de fe dels meus pares. Ells

sempre col·laboraven amb la parròquia i tenien amics capellans que sovint venien a casa.

Quan jo estava a quart de batxillerat havia arraconat la fe, no anava a missa... com qualsevol adolescent protestava, m'oposava a les normes i a l'autoritat.

Un dia un amic em va proposar d'anar de marxa el diumenge a la tarda. Jo ho vaig trobar una mica estrany perquè la marxa és més aviat el dissabte al vespre,

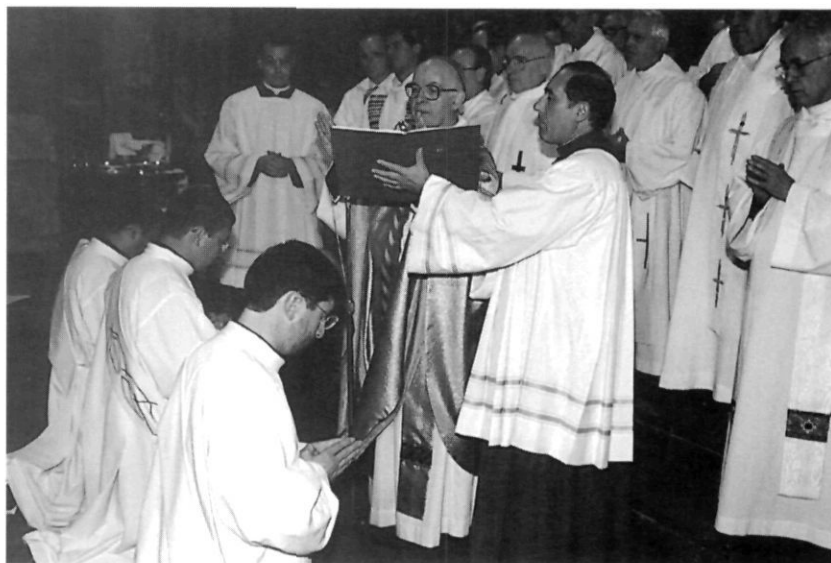
però m'hi vaig apuntar. Mentre l'esperava van arribar un grup de joves amb una monja i un capellà, i va resultar que la marxa era amb ells. Jo no sabia molt bé com aniria tot allò, i en veure el meu desconcert em van dir que podia limitar-me a observar.

Vam agafar un autobús fins un barri d'un suburbi ple de "xaboles" fetes de llaunes i cartrons. Un cop allí van començar a jugar i a cantar amb els nens que anàvem trobant, fins arribar a un descampat on es van continuar fent activitats de lleure. Aquella tarda vam arreplegar 300 nens.

Jo em vaig quedar molt sorprès perquè mai no havia vist tanta pobresa. Aquell mossèn em va causar una forta impressió. Recordo, com si fos ara, que era el dia 22 de novembre de 1980. A la tornada jo anava com embadalit perquè havia descobert una cara de la ciutat que no coneixia i perquè no havia vist mai unes persones que es donessin tant als altres.

Vaig continuar amb aquest grup fins acabar el batxiller i això em va donar moltes pistes per pensar que s'ha de donar la vida per alguna cosa.

Crec que aquesta experiència va ser un retrobament amb la fe. A partir d'aquí, sempre vaig tenir com un cuc dins meu que no em deixava en pau. Així als 19 anys deixo l'arquitectura i començo a estudiar filosofia pura a la universitat de Santo

L'ordenació. Dia 24 de juny de 1995.

Recollint el seu títol amb grau de filosofia pura. Març de 1990.

Tomás, i més tard teologia a la universitat Buenaventura dels Franciscans.

– A casa teva com van viure aquesta decisió de fer-te sacerdot?

– La meua mare sempre hi va estar d'acord i em va expressar que ella m'ajudaria i m'acompanyaria en el que fos. El meu pare al començament no li va agradar gens. Ell volia que jo fos arquitecte. Em va dir que la meua decisió no li semblava bé, que podia acabar arquitectura i que amb aquesta formació també podia fer un servei als altres. Però jo veia que acabaria molt tard i que potser aquests ideals i inquietuds que tenia es farien fonedissos. Poc a poc es va anar fent a la idea i quan vaig començar teologia ja ho tenia assumit i m'ajudava en tot el que podia.

Pel que fa als meus germans hi va haver una mica de tot. Alguns són molt indiferents a la qüestió religiosa i els hi era una mica igual. El meu germà, que estava fent el servei militar, feia broma dient que ja teníem el poder religiós i el militar i que només ens falta el polític. La meua germana, que té un any més que jo, quan li vaig dir es va fer un fart de riure. No veia gens clar que el més inquiet, el més poca-solta de la família es fes capellà. I és que un capellà no té perquè ser perfecte.

Ara quan hi vaig tornar el mes de juliol ja ordenat sacerdot, tots estaven molt contents i jo era molt feliç.

– Comences a estudiar teologia i acabes als 28 anys...

– Jo pràcticament ja tenia fixa aquella

idea de ser capellà i anava cultivant la meua vocació, però no tenia cap pressa.

Pensava que si havia d'ésser així, Déu diria, i ja m'indicaria el camí.

No fou fins l'últim any de carrera quan em varen arribar tres propostes més o menys concretes per orientar el meu futur: La primera per mitjà d'un company d'estudis, que havia marxat als EUA on faltaven mossens per atendre les comunitats llatines, la segona era de l'Arquebisbe de Tegucigalpa (Hondures) secretari de la Conferència Episcopal Llatinoamericana, i la tercera possibilitat era la de venir cap aquí.

Un destí llunyà

– Perquè vas optar per Catalunya?

– Sobretot perquè ja hi havia companys amb qui jo mantenia correspondència i sabia que no estaria sol. D'entrada veia que podíem fer una colla i que encara que fos lluny de casa hi havia amics amb qui compartir. També la necessitat de capellans era més gran aquí que a EUA o Hondures.

D'altra banda EUA no era una proposta molt segura i anar a Tegucigalpa, tot i que estava més a prop de casa i que un capellà titulat tenia un gran prestigi, implicava rebre els Ministeris molt ràpidament i jo no ho veia gaire clar.

– Com et va arribar la proposta concreta del Bisbat d'Urgell?

– Em va arribar per en mossèn Sebastià Bonjorn, que ha estat el pont entre Bogotà i el Bisbat.

Ell ho va fer saber a tots els joves que participàvem en l'escola vocacional i que dos o tres cops per setmana ens trobàvem per fer pregària i compartir experiències. Tots els interessats varem omplir una sol·licitud i el mes de juny en mossèn Sàrries, Vicari General, i en mossèn Grau, rector del Seminari de la Seu, van venir a Colòmbia a realitzar les entrevistes i la selecció dels candidats.

Al cap d'un temps em van comunicar per carta que la meua candidatura havia estat acceptada i que esperaven la meua arribada el mes de setembre. De fet jo no

El casament de la seva germana. Octubre de 1988.

Al Seminari de la Seu, ordenació de dos companys. Juny de 1994.

vaig venir fins més tard perquè havia d'acabar algunes assignatures a la facultat i el curs no finalitzava fins al desembre.

Vaig arribar el dia 1 de febrer de 1994 junt amb dos companys més. Un actualment és el vicari de Puigcerdà i l'altre va tornar a Colòmbia al cap d'un mes.

– Quines diferències has trobat entre el que t'havien explicat i el que has viscut?

– Descriure una realitat és difícil i s'ha de viure. Jo tenia una mica de por de passar els mesos que m'havien dit al seminari. Al final varen ser pocs: només 5 mesos. De seguida em vaig incorporar a diferents activitats per anar coneixent el bisbat. Els mesos de juliol i agost vaig estar de colònies a Andorra i al setembre vaig anar a col·laborar a la parròquia de la Poble de Segur.

En relació a Colòmbia he trobat molt diferent l'ofici de sacerdot. Allí el sacerdot, les 24 hores del dia està disposat a atendre a qui sigui. A vegades perquè és l'únic que té cotxe i ha d'atendre les urgències mèdiques, d'altres perquè és responsable d'una residència de gent gran, d'un hospital, d'un orfenat...

El capellà no separa la qüestió espiritual del compromís social. Viu la seva fe en la seva feina, en el seu treball.

– Després de l'Ordenació vas anar a Colòmbia i quan tornes?

– Primer vaig anar a la Poble i després d'uns dies a la Seu, em van destinar a

Agramunt. Com el pis estava encara ocupat i s'havien de fer obres no vaig venir fins el dia 7 de setembre.

– Com va això de les destinacions?

– Normalment, és una decisió que prenen el Bisbe i els seus col·laboradors (Vicari General i Vicari Pastoral) després d'analitzar les necessitats de la persona i les del Bisbat.

A mi en principi em volien deixar a la Poble. Havia de fer-me càrrec d'un conjunt de poblets que quedaven desatesos perquè el seu mossèn anava a Roma a presentar un Estudi Martiriològic (estudi d'investigació sobre la vida de més de 100 mossens de la zona que van morir per la guerra). Però com que aquesta investigació no s'havia acabat, no hi havia vacant, i em van destinar a Agramunt on necessitaven un vicari.

– Quines diferències ressaltaries entre la Poble i Agramunt?

– De la Poble en tinc un record molt maco però al començament em vaig trobar sol i em faltava una mica més d'activitat. Sentia a la gent una mica freda i allunyada, però poc a poc es varen anar obrint. En la meua Ordenació es van mostrar molt afectuosos i em van donar un gran acompanyament. Per aquesta raó em sabia molt greu marxar d'allà. La gent m'estimava molt.

Agramunt és més gran, més ciutat. A la Poble tothom et saludava pel carrer, aquí al jovent els costa. D'altra banda, ara tinc l'avantatge de tenir més experiència i de

poder expressar-me millor.

– Com has vist la parròquia d'Agramunt?

– Encara estic en un període d'observació. No puc arribar aquí i canviar les coses que estan establertes, però estudio, observo, i intento conèixer a la gent, les seves necessitats, les activitats que es realitzen al poble,... El mateix ofici de capellà és nou per a mi.

– Quin compromís veus en la comunitat cristiana d'Agramunt?

– En general, no només a Agramunt, penso que el cristianisme s'ha entès com el fet d'anar a missa i/o donar de tant en tant una almoïna per netejar una mica la consciència.

Dir que en tal o en tal altre no és practicant perquè no va a missa, és no dir res. Practicant és qui viu l'evangeli a casa seva, al seu treball, al carrer, a la universitat. Jo parlo d'una fe cristiana més compromesa.

El cristianisme no és només ésser bo o no fer el mal, sinó les dues coses i a més a més, fer el bé. A vegades el gran pecat de nosaltres els cristians és un pecat d'omissió.

Jo em vaig quedar molt sobtat quan en un enterrament d'un jove, que havia mort de sobredosi, només la família més propera va venir a l'església. Com més tard em va aclarir el mossèn, aquest jove no era del grup "dels bons" i per tant, la gent no anava a l'enterrament.

– Hi ha gent jove a les misses de la Parròquia?

– Molt pocs. Hi ha un gran buit generacional de joves i de parelles entre 30 i 40 anys, però tampoc hi ha misses per a joves. A Colòmbia el jovent acostuma anar a missa els diumenges a la nit i les parròquies estan plenes, hem de tenir en compte però, que Amèrica Llatina és un continent molt jove.

A la parròquia tenim alguns catequistes joves mentre estan a l'institut, però després marxen a estudiar a fora i es desvinculen molt.

– Quins són els teus càrrecs i les feines que tens encomanades?

– El meu càrrec és de vicari i consisteix en ajudar i col·laborar en tota la pastoral de la parròquia. També vaig al Col·legi Públic Macià-Companys i al Nostra Senyora del Socors a donar classe de religió. D'aquesta manera tinc contacte

amb la gent jove

– **Quins són els teus projectes més immediats?**

– **Primer em respon tot rient:** Casar-me i tenir fills.

– Exercir el Ministeri sacerdotal que he rebut amb il·lusió, amb alegria i donar testimoni de la meua fe en Jesucrist. Penso que hi ha moltes coses a fer, però cal anar a poc a poc. El més important és donar testimoni i evitar convertir-me en funcionari (tal i com molta gent veu als capellans). La gent està cansada de sentir sermons i predicacions, hem de donar exemple i la meua més gran preocupació és arribar a la gent, a les seves necessitats.

Hi ha moltes estructures que per a mi resulten massa fixes. La mateixa celebració de la missa respon a un protocol molt fix i estudiat, molt normatiu, que deixa poc peu a l'espontaneïtat i a la participació.

L'altre dia en la celebració d'un matrimoni vaig proposar de rebre la parella amb un aplaudiment. La gent va respondre bé, però en acabar em van comentar que mai no havien aplaudit en un casament a dins de l'església.

Algunes qüestions polèmiques

– **En cap moment no et vas plantejar el problema de la llengua o de la diferència cultural?**

– Molts temes els havíem parlat amb en mossèn Bonjorn i ell ja ens havia explicat moltes coses.

La llengua no em feia por. Al batxillerat havia estudiat francès, anglès al col·legi, llatí i italià a filosofia, i grec a teologia. No parlo cap d'aquestes llengües correctament, però hi tinc facilitat.

– **És condició necessària per l'Ordenació parlar el català?**

– Al seminari et diuen que has d'aprendre la llengua i la cultura però no et marquen un temps per fer-ho, i no és una condició per l'Ordenació.

Jo l'aprenentatge de la llengua me'l plantejo com una manera de poder arribar més a la gent. És simpàtic veure que no és el mateix parlar en castellà o en català. Només que diguis alguna paraula en català, la gent s'obre molt més i, això evidentment, t'estimula a continuar parlant-lo.

– **Com veus des de fora el fet nacional de Catalunya i per exemple les**

declaracions del bisbe de Solsona a favor d'una Conferència Episcopal catalana?

– Per mi és una contradicció. Per una banda Europa fa esforços per ésser una unitat, però en realitat existeix un pluralisme molt marcat.

Jo estic molt d'acord en què es respecti cada cultura encara que aquesta formi part d'una unitat més gran nacional o continental. Penso que el món és una unitat amb un pluralisme que s'ha de fer respectar. No com va passar amb nosaltres, que l'arribada d'una cultura estranya va fer desaparèixer totes les altres que ja hi havia. Les cultures no es poden homogeneïtzar, tampoc des de l'església. L'evangeli de Jesús s'ha d'emmarcar dins d'una cultura concreta.

Pel que fa a les declaracions del bisbe de Solsona penso que cadascú ha de defensar la seva pròpia identitat personal i col·lectiva.

– **Què en penses de la teologia de l'alliberament?**

– La considero molt vàlida per la situació de pobresa que viuen els països d'Amèrica Llatina. I dic situació de pobresa perquè això de Tercer Món no m'agrada gens. Déu va crear un sol món i nosaltres ens hem encarregat de posar-li categories. D'altra banda aquí es pensen que són rics perquè han sabut fer rendir els seus recursos, però jo també he pogut observar molta pobresa.

La teologia de l'alliberament és l'experiència reflexionada a partir del compromís de l'església amb el pobre. És el discurs nascut del compromís d'una església amb una determinada realitat.

– **L'església és política?**

– L'església ha de ser apolítica però els cristians han de ser polítics. Un capellà no pot en nom de Jesús optar per un determinat partit. El seu partit és la justícia, la veritat.

El cristià ha d'assumir un compromís polític que beneficiï la majoria. La política com a recerca del bé comú no té perquè ésser partidista. A Déu se l'estima si s'estimen els que tenim a prop.

A Colòmbia tot això s'està discutint molt a nivell eclesial perquè hi ha capellans que han estat escollits com a líders polítics. Els bisbes els han criticat molt perquè creuen que els sacerdots no han d'ocupar càrrecs públics. Jo penso que l'ideal seria que aquests càrrecs els assumís el laic, però conec excepcions molt dignes.

– **La imatge que es té aquí del teu país, Colòmbia, respon a la realitat?**

– El meu país és molt maco, molt ric tant a nivell humà com de recursos naturals però desgraciadament això no ven. Els mitjans de comunicació tenen el gran poder de crear consciència, de crear ídols o de destruir-los i la imatge que donen de Colòmbia sempre va associada al narcotràfic. És cert que és una realitat,

Colònies a Andorra. Juliol-agost de 1995.

però la gent del poble tenen problemes molt més greus com és la violència política i ningú no en parla.

– **Què vols dir amb violència política?**

– L'exèrcit ha assassinat molts més pagesos que morts hi ha hagut pel narcotràfic. Així un "capo" del narcotràfic mata 10 o 12 persones i tots els diaris en van plens; el govern el mateix dia fàcilment assassina a 20 o 30 pagesos i això no té cap ressonància. La violència política és molt més greu que el narcotràfic.

– **Quin sentiment té el celibat?**

– Jo hi trobo sentiment perquè amb el celibat tinc més disponibilitat. Però aquest és un punt força discutit ja que els primers bisbes i els apòstols eren casats.

– **Però i si mai et sens molt atret per una altra persona o t'enamores?**

– Abans de ser capellà sí que em vaig enamorar i tinc molt bon record d'aquelles noies. Ara que vaig estar a Colòmbia vaig visitar-ne una que ja està casada i té un fill.

De fet has d'estar vigilant. Has fet una opció i tens un compromís de celibat de la mateixa manera que els matrimonis tenen un compromís de fidelitat.

Hi ha un esforç personal i la pregària i el poder parlar amb els amics els moments baixos t'ajuda molt. No pots dir que ho tinguis el 100% solucionat, és un esforç que has de fer tots els dies, igual que els sacerdots que són més grans.

Penso que arribarà un dia en què l'església hi haurà l'opció d'ésser casat o no, però no crec que sigui amb aquest Papa.

– **A que creus que és degut la crisi de vocacions?**

– En bona part a la societat de consum. Hi ha molta gent que dona coses, dona diners, però donar-se a ells mateixos els costa. D'altra banda, potser el testimoni de fer que hem viscut no ens ha agradat. Per mi, no val la pena ser capellà per anar a dir misses i impartir sagraments. Ser capellà val la pena si tens un compromís amb la gent.

Joves de l'Hospitalitat de Lourdes. Juliol de 1994.

Hem volgut posar a prova el seu coneixement de la cultura catalana en aquest petit qüestionari i no ens ha decebut:

– **Qui va ser en Lluís Companys?**

– Un president de Catalunya que em sembla va morir afusellat.

– **Què és la Generalitat?**

– El govern autonòmic de Catalunya.

– **Qui és la patrona de Catalunya?**

– La Verge de Montserrat

– **Quin dia es celebra la Diada de Catalunya?**

– L'Onze de setembre.

– **Què és el "Caga Tió"?**

– Sí, ho vaig fer l'any passat per Nadal a la Pobla. Fer cagar el Tió.

– **L'expressió Catalana que més t'agradi?**

– No és una expressió que m'agradi però sí que ens crida l'atenció tant als meus companys com a mi: "cagon dena, cagon ja". Sempre fem el comentari que els catalans són molt porcs perquè es caguen a tot arreu.

– **El teu plat preferit?**

– Pa amb tomàquet.

– **Com es fa el torró d'Agramunt?**

– Amb avellanes, mel i clara d'ou.

– **Qui és la Montserrat Caballé?**

– Una soprano catalana molt coneguda, que per les Olimpíades va gravar un disc amb en Freddie Mercury.

– **Un poeta o escriptor català que no sigui en Guillem Viladot.**

– Jacint Verdaguer.

– **Un cantant.**

– Lluís Llach, o Joan Manuel Serrat molt conegut a Colòmbia.

– **Un presentador de televisió.**

– Ara, en aquest moment, no em ve el nom dels presentadors del telenotícies. Però sí, la Lloïl i Andreu Buenafuente.

– **Un jugador del Barça.**

– Guardiola.

– **El nom d'un pilar situat a uns tres quilòmetres d'Agramunt i des d'on es veu tot l'Urgell?**

– Almenar, Almenara.

– **Himne nacional de Catalunya?**

– Els Segadors.

– **Com es diu la revista d'Agramunt?**

– Sió.

– **Hi estàs subscript?**

– Sí.

Avui, després d'uns mesos de silenci, el protagonista de les nostres converses ha estat un jove procedent d'una altra cultura que ha arribat al nostre poble a exercir la seva professió, el seu ofici de capellà. Li agrada molt el treball i el contacte directe amb la gent. El tracte de "tu" a "tu". La comunicació, la comunió en el més ampli sentit de la paraula.

Montse Ortiz

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

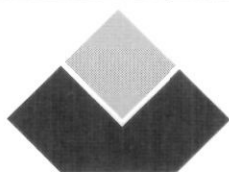
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENTA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

ES LLOGA PIS

100 m²

Raó: Telèfon 39 06 05

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

**APLICACIONES
DE PINTURA**

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.
Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

Història i anecdotari

Il·luminació pública

D'un temps ençà no hi ha dubte que la il·luminació pública ha millorat molt a la nostra vila, sobretot algunes carreteres d'entrada ja semblen de "capital"; però ja fa molts anys que als nostres carrers, a la nit, s'hi veu una mica. He dit una mica amb tota la intenció, perquè m'imagino que en altres èpoques –en alguns indrets no gaire pretèrits– solament es tractava d'evitar que els viants, els pocs viants que transitaven de nit, no ensopeguessin amb els possibles obstacles deixats al carrer.

Amb l'arribada de l'electricitat a finals del segle XIX la cosa va millorar; però sembla ser que, de moment aquests avantatges no es van conèixer a la via pública i durant uns anys encara continuaren utilitzant el petroli per alimentar els fanals. Tot costa d'arreglar i els canvis es produeixen poc a poc, entre altres motius perquè signifiquen despeses. A més, tal vegada feien la mateixa llum els fanals de petroli que les bombetes elèctriques. Aneu a saber!

Quan per enllumenar els carrers es va començar a fer servir el petroli no ho sabem, perquè les nostres notícies no arriben gaire endarrera. Només podem explicar les dades que d'una manera escadussera surten als papers municipals que es conserven d'aquelles èpoques. Concretament a l'agost de l'any 1891 l'Ajuntament prengué l'acord de sol·licitar preus de petroli per a la il·luminació pública, amb el compromís de gastar-ne vint caixes durant l'any. En l'acta de la sessió del dia sis de setembre s'esmenta que realitzaren l'oferta dos comerciants agramuntins, en Josep Vicens i en Josep Mercadé. Els

nostres prohoms acceptaren com a més avantatjosa la del primer, el qual oferia *las cajas sin embalaje a razón de diecisiete pesetas con cincuenta céntimos una*.

Com que no s'esmenta el contingut de cada caixa, ignorem els litres que preveïen consumir, només sabem que l'Ajuntament, per il·luminar les vies públiques durant tota la campanya, va pressupostar tres-cents cinquanta pessetes –setanta

A principis de segle els coberts de la Vila quedaren il·luminats amb bombetes elèctriques.

durets – import de les vint caixes al preu esmentat. Una quantitat que aleshores era ben respectable.

Espigolant en les actes municipals també ens assabentem de més coses. Per exemple, amb data 28 de juliol de 1895 –quatre anys més tard– determinaren que els fanals públics s'apaguessin a les deu del vespre a l'hivern i a les onze a l'estiu. Cal tenir present que es tractava d'horari solar i és obvi que l'hora d'encendre era quan es feia fosc. Però calia fer estalvis i amb aquesta finalitat també determinaren que els dies de lluna

no s'encenguessin els fanals.

Avui pot fer gràcia això de la lluna –aquesta norma no era privativa d'Agramunt– però a part les ganes d'estalviar combustible, em fa l'efecte que feia més claror la lluna plena que els fanals de petroli que cremaven unes poques hores una vegada desapareguera la claror del dia. No calia mantenir-los encesos tota la nit, perquè en aquells temps, a partir de les hores esmentades i fins i tot més aviat, la gent corrent i normal ja era dintre casa amb les portes tancades i barrades. Calia anar a dormir d'hora perquè l'endemà s'havia de ser matiner. D'ordinari, les per-

sones que voltaven a altes hores de la nit no eren gaire de fiar i per aquests tals no calia gastar energia. I en cas de necessitat sempre hi havia el recurs del "sereno" que portava un fanal.

Tampoc no sabem amb exactitud quan van començar a substituir els antics fanals per bombetes elèctriques, però el més probable és que fou l'any 1904, perquè en una acta municipal del 17 de març d'aquell any l'Ajuntament prengué l'acord d'instal·lar cent punts de llum, noranta-un a la vila i nou al poble agregat de Mafet. En la mateixa acta també consta que decidiren nomenar fill adoptiu de la

Vila al degà del Col·legi d'Advocats de Lleida, el senyor Ramon Soldevila i Clavé, pels seus bons serveis en resoldre la qüestió que tenia l'Ajuntament amb la companyia subministradora de l'energia elèctrica. Diguem de passada que uns mesos més tard, al juny d'aquell mateix any, també acordaren donar el nom d'aquell senyor a la plaça del Pou. Fou un honor que no va durar gaires anys, perquè el 1909 suprimiren aquesta denominació; és clar que aleshores a l'Ajuntament manaven uns altres!

Lluís Pons i Serra

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 **AGRAMUNT** Telf./Fax (973) 39 21 22

AIFF: Marta Bergadà i Minguell

* **Venem Gran Xalet.** Urb. Clos. Parcel·la 500 m², habitatge en una sola planta; 4 habitacions, gran menjador, calefacció carbó i gasoli, magatzem espaiós. Molt assolellat. Grans jardins.

* **Propera promoció:** Venda de pisos amb acabats de gran qualitat, amb pàrquing, a la plaça de l'Església.

* **Nova promoció cases adossades.** Avgda. dels Esports, 4 habitacions, foc a terra, grans terrasses, jardí. **Queden les últimes!!**

* **Venem pis.** Avgda. M. Jolonch, 380 m², dos terrasses grans, 6 habitacions, gran bany, vistes a tres carrers, ocasió.

* **Venem pis.** Pl. Pou, mobles, ascensor, calefacció gasoli, aire condicionat, 4 habitacions. Possibilitat preu taxat.

* **Venem pis,** C/. Pau Casals, 140 m² + 70 m² de terrassa. Dóna a tres carrers. Foc a terra, 4 habitacions, cuina de fusta massissa. Traster i pàrquing.

* **Venem casa adossada,** 5 habitacions, cuina de luxe equipada, bany i aseo, calefacció gasoli, jardí, garatge, terrasses, armari encastats.

* **Venem casa a Pradell,** calefacció gasoli, 2 pisos, 2 magatzems, garatge, jardí, terrasses, reformada totalment.

* **Venem xalets zona del Clos.** 130 m² de jardí, 4

habitacions, gran menjador, espaiosa cuina, terrasses, magatzem. Molt assolellats. Acabats gran qualitat, calefacció gasoli, façana amb pedra. **A preu de casa unifamiliar!! Vinguí a veure les maquetes.**

* **Venem local,** c/. Pau Casals, 120 m², apte per a qualsevol activitat.

* **Venem local.** Avgda. Jaume Mestres, 160 m².

* **Venem parcel·les** per a tot tipus d'edificacions, en diferents punts d'Agramunt des de 8.000 PTA/m².

* **Lloquem local.** C/. Asgous, 200 m².

* **Lloquem local.** C/. Pau Casals, amb tots els serveis. 85 m².

* **Es lloga pis,** reformat, 3 habitacions. Avgda. Marià Jolonch, 1ª planta, molt assolellat.

* **Lloquem pis.** C/. Verge del Socors, terrassa, 160 m², 4 habitacions, calefacció, cuina, armari encastat, molt nou, opció pàrquing.

* **Es lloga masia,** molt ben conservada, a canvi de fruits.

* **Lloquem pis,** 150 m², 5 habitacions, 2 banys, calefacció gasoli. Reformat.

* **Lloquem pis a Tàrraga,** edifici El Pati.

* **Es lloga pis.** C/. Sió, molt assolellat, per estrenar.

* **Es lloquen baixos.** C/. Sió, 40 m². Molt bon preu.

LES GANGUES DEL MES

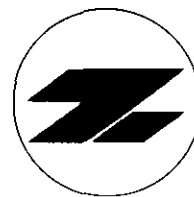
- * Venem pis carrer Pau Casals, 120 m²
- * Venem casa a Butsènit
- * Venem casa a Tudela, amb jardí
- * Venem casa carrer Castell-plaça Amball. 100 m², dóna a tres carrers
- * Venem pis, Av. Marià Jolonch
- * Venem pis, c/. Sabateria. 120 m²
- * Venem local davant Institut 85 m²
- * Lloquem pis 22.000 ptes./mes

COMPTAT	FINANÇAT*
6.750.000	35.488
2.200.000	11.567
3.700.000	17.150
2.500.000	13.144
4.500.000	27.659
5.000.000	26.288
4.300.000	22.607
* H 30 A QC	

NO LES DEIXI ESCAPAR

SERVEIS 10

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS

ZURICH ASSEGURANCES

- **Lloguem pis.** Molt cèntric, 4 habitacions, balcó exterior sense despeses de comunitat. Preu interessant.
- **Lloguem pis.** Avgda. Jaume Mestres, 150 m., terrassa exterior, 3 habitacions, 2 armaris encastats.
- **Lloguem pis.** Nou, 2 banys, menjador espaiós, 3 habitacions i pàrquing amb calefacció.
- **Lloguem pis.** Moblat, 3 habitacions, galeria exterior, molt assolellat.
- **Lloguem pis.** Àngel Guimerà. 2 terrasses exteriors, 130 m., seminou. Despeses de comunitat.
- **Lloguem pis.** Pça. Pou. Ascensor, calefacció gas-oil, 3 habitacions, terrassa exterior, Despeses comunitat.
- **Lloguem pis.** 3 habitacions, 2 banys, traster, cuina seminova, pàrquing i calefacció.
- **Lloguem pis.** Carrer Institut. 3 habitacions, bany. Sense despeses de comunitat. Balcó exterior.
- **Lloguem pis.** Avgda. Agustí Ros. 140 m. Cuina americana, gran menjador, 3 habitacions.
- **Local comercial.** Sabateria de Dalt. Molt cèntric, 70 m.
- **Local comercial.** Avgda. Jaume Mestres. 250 m. 2 plantes, possibilitat d'obres a càrrec del propietari.
- **Local comercial.** Estudis Nous. 60 m.
- **Local comercial.** 2 departaments, 100 m. i 25 m. respectivament. Moltes possibilitats, totalment reformat.
- **Local comercial.** Comtes d'Urgell. 350 m. 2 sortides (C. Sant Joan i C. Comtes d'Urgell). 5 m. alçada.
- **Venem xalet.** 1400 m., Carretera d'Artesa. A 2 min. de cotxe, rodejat de pins i avets. 4 dormitoris, armaris encastats, 2 banys. Totalment exterior, pàrquing varies places.
Possibilitats: jardí, horta, piscina. Preu molt interessant. Possibilitat de finançament.
- **Venem casa.** Pça. de les Nacions (Tàrraga).
- **Venem casa a Claravalls.** Terrassa de 100 m. Golfes. 2 plantes. Cuina reformada.
- **Venem casa adossada.** 2ª mà, 2 plantes, jardí, sense pàrquing. Bon preu.
- **Venem casa a Butsénit.** 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions, menjador i sala d'estar, àmplia terrassa.
Possibilitats hort o jardí.
- **Venem casa a Gualter.** (Costat de Ponts). Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- **Venem nau industrial.** 800 m. A Castellserà. 2500 m. de terreny. Oficina i bàscula pesadora.
- **Venem xalet** a les afores d'Agramunt. 400 m. pista de tennis, jardí, piscina, llar de foc, pati interior.
- **Venem solar** a Preixens. 70 m. edificable, a peu de carretera.
- **Venem solar.** Polígon industrial, 500 m. amb serveis.
- **Venem solar** a peu de carretera (sortida Agramunt). 16.000 m. zona urbana per urbanitzar.
- **Venem solar.** Raval de Puigverd. Sortida dos carrers.

"OPORTUNITAT ÚNICA": Parcel·les en urbanització (construcció immediata).
A bon preu. 500, 600 i 700 m²

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 — AGRAMUNT

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- ☐ Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.
- ☐ Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.
- ☐ Una gamma d'assegurances a la teva mida.

TEL. MÒBIL: 908 44 36 60
TEL. 39 00 08

SERVEI PERMANENT AGRAMUNT

SASTRERIA

CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14

AGRAMUNT

Tel. 39 07 36

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

Marbres Vilalta

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria

Electricitat

Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

Tardor, temps de bolets

Totes les estacions de l'any ens ofereixen diverses possibilitats campestres que cadascú de nosaltres pot aprofitar segons les seves preferències i coneixements.

La vida tardoral al bosc mereix ésser observada amb deteniment, amb meditació i amb sentiments. Per aquesta raó invitaria tothom a admirar-la quan la catifa que el cobreix esdevé un immers ventall de tonalitats, moltes vegades difícils de desxifrar.

La tardor al bosc és sinònim de bellugadissa, d'afluència de gent, una mica esbojarrada, això sí; de gent que –val a dir-ho– no hi van pas amb l'únic objectiu de fruir dels harmoniosos encants que són al nostre abast, sinó, més aviat, per participar activament en allò que molts anomenen la febre del bolet. La qual cosa ve a ser una cursa que com més va més adeptes té, i cada cop és més difícil i menys autèntica. Més difícil perquè és un treball laboriós poder descobrir un raconet del bosc que encara sigui verge, és a dir, on encara existeixi alguna possibilitat de trobar el sobirà rovelló colgat de pinassa o la majestuosa mocosa negra coberta de fulles i de molsa. I menys autèntica, perquè per aquests mons de Déu s'hi mou un veritable estol de saberuts que dominen perfectament l'art d'omplir els cistells emprant, tan sols, la màgia de les seves falòrnies. Tot plegat, però, ajuda a enriquir, un xic més si cal, els fascinants episodis que després quan es contenen als altres proporcionen tan bon regust de boca.

I ja que acabo de mencionar dos dels bolets més preuats, voldria fer un petit esment a l'humil fredolic. Estic ben convençut que s'ho mereix: Com tots sabem, als fredolics els agrada estar en comunitats, per això se'ls troba sempre en grups a les vores de camins, entre pins i roures, i també al voltant d'arços i bardisses o en grans extensions de fenàs. Són molt generosos, ja que de vegades pots omplir el cistell en poc espai, i sovint cal agenollar-s'hi com si se'ls fes una subtil reverència. La llàstima és que la seva carnositat sigui de tan feble consistència, que pel que fa al sabor, són dignes competidors de qualsevol dels altres que gaudeixen de molt millor consideració.

Tothom qui s'ha deixat seduir pel bosc, pot ser un excel·lent coneixedor del misteri que l'envolta, i instintivament en percep els seus secrets, es familiaritza amb les pedres i es troba com a casa entre les escorces i la molsa. No li agrada descobrir, però, empremtes barroeres de cap mena. L'estima tal com sempre l'ha somiat: ufanós i polít.

A. PONSÀ

L'Espitllera

El caquier

La tardor ens porta els mil gustos de les fruites del temps: les magranes, el raïm, les figues, les avellanes... L'arribada dels freds ens empeny a la vida familiar, a la reclusió, a la intimitat, al record.

Tanmateix, el salt que ha fet la nostra societat en els darrers trenta o quaranta anys també ha afectat la manera de copsar la tardor. Abans l'impacte era molt més sentit; de l'esclat de l'estiu es passava a la grisor de la vida i al caliu de la llar; el fred es feia més present i la nit era més fosca. Tot convidava al son, al record, a la poesia. Avui, amb la calefacció per tot, la televisió i la llum, el canvi es fa menys perceptible. Qui vulgui recordar –o veure per primer cop– com eren aquells temps tardorals, que rellegeixi les exquisides descripcions que en féu Guillem Viladot a *Temps d'estrena*. Si algú em fa cas, podrà sentir de nou al paladar un regust d'ametlles amb pa torrat.

Recordo que a principis dels seixanta anava a les escoles i, en arribar la tardor, podia admirar amb els meus amics la bellesa d'un caquier que hi havia al pati. Era un arbre de mida mitjana, però suficientment alt per nosaltres com perquè ens resultés inaccessible. El seu fullam verd lluent i els fruits ataronjats esdevenien una permanent seducció. Era un arbre tan especial com el que temptà Adam i Eva en el Paradís terrenal. Els mestres, els nostres Déus, es cuidaven prou bé d'avisar-nos i repetir-nos que ens era prohibit agafar o tocar qualsevol caqui (*palosanto*, en deien ells) de l'arbre admirat. Això encara el feia, als nostres ulls d'infants, més admirat i envejable. Però com que l'avís havia estat prou contundent ("qui toqui un *palosanto*, s'endurà un *santo palo*") pocs eren els que s'atrevien a transgredir la prohibició.

Entrada la tardor, els caquis ja havien madurat, de manera que els mestres els collien i se'ls repartien equitativament. Nosaltres, des del pupitre estant, admiràvem amb candidesa i seducció aquells fruits damunt de la taula del mestre; eren la darrera vegada que la vivesa del seu color ens temptava.

Poc després, el caquier començava a perdre les fulles que en dies de vent giragonsaven en sardana pel pati, mentre nosaltres ens escalfàvem a redós de l'estufa de llenya de la classe, tot gratant-nos els penellons de les mans que ens coïen com un dimoni.

Joan Puig

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Col·laboració

Aquest passat estiu, un grup de joves catalans vàrem col·laborar en un projecte de desenvolupament i promoció camperola a la regió semidesèrtica de Santiago del Estero (Argentina). Era un dels molts camps de solidaritat que SETEM organitza arreu del món. D'aquesta experiència ha nascut un compromís.

SETEM, de la moda al compromís

Actualment estem assistint a la creació i consolidació de moltes ONGs (Organitzacions No Governamentals). Podríem dir que pertànyer, col·laborar o simplement parlar-ne està de moda. Els mitjans de comunicació en fan un gran ressò i les campanyes de solidaritat vers alguns països en situació d'emergència: Bòsnia, Ruanda... són conegudes per la majoria de la població. Les grans ONGs com: INTERMON, Metges Sense Fronteres,... i moltes altres no han escatimat esforços per donar a conèixer el món de la cooperació i solidaritat internacionals.

SETEM (Servei al Tercer Món) és també una ONG fundada a Catalunya l'any 1968 amb el convenciment que el Tercer Món ens ha d'ajudar a nosaltres a canviar, a veure aquest món amb uns altres ulls.

Aquest organisme no es dedica a la recaptació de fons ni al finançament de projectes de desenvolupament: la cooperació que promou no consisteix en la transferència de diners sinó de persones. El seu capital són els seus

Exterior d'un "ranchito". Vivenda dels camperols construïda de tova i palla.

voluntaris, formats i capacitats per "col·laborar i aprendre".

L'objectiu prioritari de SETEM és crear a Catalunya una militància crítica en favor del Tercer Món. Una militància no només individual, sinó

col·lectiva i organitzada en un teixit associatiu extens, madur i coherent amb les injustícies que existeixen en el nostre país.

Nosaltres, un grup de joves lleidatans, creiem que el nostre viatge als països del Sud no ha tingut retorn. La injustícia, la fam, la violència política, la lluita per la terra... tenen ara noms i cognoms. Perquè el futur d'aquestes desigualtats es juga alhora en el Nord i en el Sud, nosaltres ja hem pres partit i hem creat el Comitè SETEM de Lleida.

Aquest Comitè, format inicialment per joves que des del l'any 1991 hem participat en diferents Camps de Solidaritat, realitzarà diferents accions i activitats per donar a conèixer l'experiència viscuda i sensibilitzar a d'altres persones sobre la situació del Tercer Món, les seves causes reals i les possibles solucions.

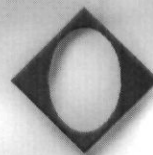
Montse Ortiz i Quer
Comitè SETEM de Lleida

En la cuina de la vivenda. Recollida de dades socioeconòmiques de la població a partir d'entrevistes personals.

Agramunt
T. 39 01 42

*Banquets
de
Boda*

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sló, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

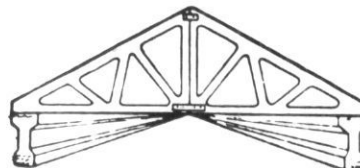
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

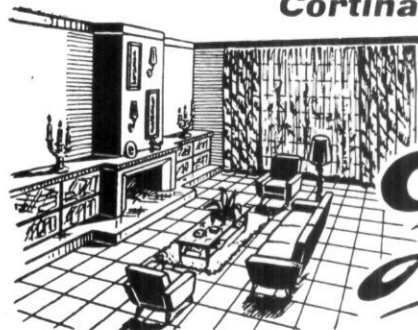
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

SIDA

El proper dia 1 de desembre celebrem el Dia Mundial de la Sida, per això aquest mes parlem de la Sida i voldríem que tots estiguéssiu més informats d'aquesta malaltia i que la vostra visió de la mateixa fos sense "por" però amb el "respecte" que mereix qualsevol malaltia i més d'aquests tipus, infecciosa.

El nom de Sida, vol dir que es tracta d'una SÍNDROME (conjunt de signes i símptomes) d'IMMUNODEFICIÈNCIA (caracteritzat per un greu trastorn del sistema immunitari) ADQUIRIDA (secundària a una infecció vírica).

Degut a aquest estat d'immunodeficiència, el malalt és vulnerable a malalties greus que no constituïrien una amenaça per a una persona que tingués el sistema immunitari normal.

La causa de la Sida és un virus, de la família dels Retrovirus i que s'ha determinat anomenar de la Immunodeficiència Humana (VIH).

Alternatives del VIH

Estar infectat pel VIH no és el mateix que tenir la sida.

Hi ha persones que poden estar molts anys sense tenir-ne símptomes, trobar-se bé i tenir bon aspecte, a aquestes persones habitualment se les anomena **seropositives o portadors assintomàtics**, no tenen la sida, però poden contagiar el virus a d'altres persones.

Després d'un període de temps, més o menys llarg, el virus pot tornar-se actiu i es reproduïx dins les cèl·lules fins que aquestes esclaten i alliberen un gran nombre de virus que infecten noves cèl·lules.

Quan una quantitat important de cèl·lules ha estat destruïda pel virus, les defenses immunitàries es troben debilitades i la persona manifesta la malaltia: és llavors quan diem que **pateix la sida**.

Com es contagia el VIH?

El contagi només es pot produir quan

una quantitat suficient de virus, que es troba principalment a la sang, semen, secrecions vaginals i llet materna de les persones infectades, penetra a la sang d'una altra persona a través de ferides, punxades, lesions a la pell, mucosa vaginal o anal.

* Les relacions sexuals amb penetració sense preservatiu amb persones infectades, tant del mateix com de diferent sexe, comporten un risc de contagi. No totes les formes de relacions sexuals tenen el mateix risc: les de penetració anal o vaginal sense preservatiu comporten un risc elevat mentre que en les relacions que comporten contacte oral amb els òrgans genitals, el contagi és difícil i en les relacions sense penetració no hi ha risc de contagi.

L'existència d'altres infeccions de transmissió sexual facilita el contagi pel VIH.

* El fet de compartir xeringues, agulles i altres estris en l'ús de drogues injectades comporta un risc elevat de contagi.

* Aproximadament un de cada tres o quatre fills d'una dona embarassada infectada pot néixer amb el VIH, ja que la mare el pot transmetre al seu fill durant l'embaràs, el part o l'al·letament.

Com no es contagia la sida?

* El contacte social (parlar, donar la mà, abraçar, utilitzar lavabos públics, etc.) als llocs de treball, a l'escola, etc. amb una persona infectada pel VIH no comporta risc de transmissió del virus.

* La donació de sang, plasma o òrgans per als transplantaments es controla sanitàriament, de manera que el risc de contagi és nul.

* La convivència amb una persona infectada, llevat que s'hi mantinguin relacions sexuals, amb penetració i sense protecció o que es comparteixin instruments contaminats amb sang.

Com es pot prevenir la infecció?

* Mantenint-se fidel a la parella, entre dues persones no infectades.

* Tenint relacions sexuals sense penetració, com fer-se carícies, petons, abraçades, etc.

* Utilitzar sempre i adequadament el preservatiu, en el cas de mantenir-se relacions sexuals de penetració amb una persona infectada o que en tinguem el dubte.

Com saber si s'està infectat pel VIH?

Davant la sospita de contagi convé consultar el metge per valorar confidencialment i amb el consentiment de la persona si és oportú practicar una anàlisi per comprovar la presència a la sang d'anticossos.

Síntesi

* La Sida és un problema que ha de preocupar a tothom. No és teu ni meu sinó de tots, ja que pot afectar a qualsevol persona i de qualsevol classe social.

* La sida pot no propagar-se si es coneixen els procediments per a evitar el contagi.

* El coneixement de tots els aspectes del problema serà la millor defensa del ciutadà, no només davant la malaltia, sinó davant totes les seves conseqüències perniciosos d'ordre social, cultural i personal.

* L'afecte, la comprensió i l'ajuda que podem oferir als infectats i als malalts de Sida serviran perquè la persona infectada adopti més fàcilment les mesures preventives.

* Evitem el pànic i la ignorància. La persona afectada segueix sent una persona de ple dret i de perill nul per a la convivència, si hom sap de què es tracta.

* El VIH és un virus, no una qüestió moral.

Per a tot això el proper 1 de desembre posa't el llaç vermell i solidaritza't amb els malalts de la Sida.

Entitats

Associació de Pares dels Escoltes

Un any més l'Associació de Pares dels Escoltes d'Agramunt va rifar una gran camionada de fato. Com ja és sabut, els beneficis d'aquesta rifa van destinats a recaptar fons per la construcció d'un local social del CAU.

Enguany l'afortunat, amb la butlleta núm. 463, va ser el veí d'Agramunt Alejandro Silvestre i Rosell, que en lloc de la camionada de fato va preferir el taló de 250.000 pessetes amb que estava valorada l'esmentada camionada. El lliurament del premi va tenir lloc el passat dia 2 de novembre al Casal, moment que recull la fotografia.

Isabel Fontanet i Miró

Vídua de Laureà Figuera i Alsina

morí cristianament el dia 27 d'octubre de 1995,
a l'edat de 84 anys.

E. P. D.

*La família agraeix les mostres de condol rebudes
i la vostra pregària.*

Agramunt, octubre de 1995

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (25) "Brossa és, ha estat i serà" (i 2)

"Ara ja no vull altre pedestal que les sabates". Això és una cita d'en Joan Brossa. -I ara escolteu, llegiu, l'últim poema del seu llibre "Poemes civils". "Molt diré callant en aquest poema. Que el silenci se n'endugui les paraules a la profunditat". -Que us sembla Pep, Remei? Quanta senzillesa i "profunditat".

Sens dubte que Catalunya ha estat, és i serà, gràcies a homes com en Joan Brossa. Hauria de ser ell, un model, un exemple a seguir; tan de bo fóssim el valents, el constants que ell ha estat tota la seva vida. A alguns ens farà veure, potser, que l'actitud que hauríem de prendre, que ens caldria seguir, és la seva. Això és molt difícil, però almenys estudiem, disfrutem i divulguem la seva obra. I siguem optimistes, pensem i creiem que, a la millor, pot ser que a Catalunya en surti algun altre, de la seva categoria, cada cinquanta anys. Si així fos, ja podríem estar ben contents. Catalunya no serà, sols amb homes com ell, naturalment, però sí que deixaria de ser, sense homes com ell.

Els altres, el poble, el que hem de fer, és que l'obra d'aquests grans catalans no resti allí en un racó, per ser llegida per sols uns pocs. Que no hagin de passar deu, o més anys, per a ser coneguda, disfrutada per tothom, per enriquir-nos a tots; no hi renunciem.

En casos com el d'en Joan Brossa, no

ens hem pogut fiar del prestigi d'alguns bons, afamats historiadors que, com en el cas de Joaquim Molas, humilment va reconèixer que durant uns anys no l'incloïa en les antologies de poetes catalans, fins que es va adonar del seu error. El mateix Joaquim Molas m'ho explicava. I també que la Glòria Bordons, que ha escrit un dels millors llibres sobre l'obra d'en Joan Brossa, que, potser més que cap altre, ajuda a entendre-la. M'explicava ella un dia que, en acabar la carrera, havia de fer un treball sobre un poeta català contemporani. Estava indecisa per elegir-lo entre uns quants, i fou el mateix Joaquim Molas, precisament, qui la va convèncer perquè ho fes, sobre l'obra d'en Joan Brossa. En canvi n'hi ha que, el van atacar, que no el coneixen ni ara i, diuen: Sempre ho he dit jo, que en Joan Brossa era un gran poeta!

Joan Brossa és l'home senzill, humil, confiat, que es va proposar de viure de la poesia. O sia que, de professió, poeta. I s'ha dedicat a la seva obra plenament, vocacionalment, sense mai defallir. Ha estat sempre a l'avanguardia de la poesia contemporània, que és conegut arreu del món, encara que no en la mesura que es mereix. La seva és una poesia per al poble, i des del poble; un poble que no el coneix com caldria. En Joan Brossa s'adona molt bé de la dificultat que suposa el que aquest poble, al que respecta,

estima i defensa, tingui accés a la seva obra. I és que s'ha fet molt poc per tal que el poble s'interessés per l'art contemporani de tot tipus.

D'en Joan Brossa sí que es pot dir de veritat, que ha triomfat plenament, en tota la seva llarga trajectòria de poeta, en les seves diverses modalitats. Joan Brossa ha convençut, més que no pas ha vençut, des de la seva senzillesa, la seva humilitat, en el voler expressar amb la seva aparença descuidada, provocativament, l'antiimatge de l'home que està, que queda, per sobre de tota moda. Ell ha sabut sempre el que volia, i ha buscat i trobat del més bo i millor. En avançar-se, i quedar els altres endarrerits en el temps, ha fet que molts no el comprenguessin prou, altres gens, alguns l'enveguessin i, fins i tot, alguns l'odiessin. No pas emperò, tots els qui li hem estudiat, li estudiem i li estudiarem la seva obra, tots aquells que, ja som molts arreu del món, que li restem i restarem per sempre més agraïts, veient que ell sí que és, ha estat i sempre serà, pels segles dels segles.

-Sí, Josep, tens raó, oi Remei? -Sense cap mena de dubte, Pep. Les noves generacions no es creuran que per allà a l'any 2000, algú pogués trobar mediocre, sense interès, el gran poeta Joan Brossa, o a Sòcrates, o a Shakespeare.

-Gràcies Pep i Remei.

Agramunt, octubre de 1995

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

Av. M. Joloch, 36 - Tel. 39 06 37

AGRAMUNT

—Llibreria

—Paprereria

Plaça del Pou, 2

Tel. 39.04.25

AGRAMUNT

L'ESPIGA

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22	
Rellogeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures J. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

FUNDACIÓ PRIVADA ESPAI GUINOVART AGRAMUNT

Col·lecció "Terra de Sió"

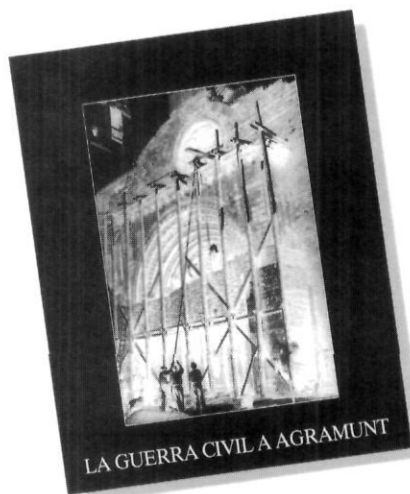
fins l'11 de desembre de 1995
OBRA GRÀFICA INÈDITA (GUINOVART)
del Fons de la Fundació i la Carpeta Bujaraloz

Horaris de visita

de dimarts a divendres de 18h. a 21h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 18h. a 21h.
diumenge de 12h. a 14h. (dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

**Recordem que estan a la venda els
col·leccionables de SIÓ:**

- **La Guerra Civil a Agramunt**
- **Agramunt, una dolça tradició:
Xocolata i Torrns**

Es poden adquirir a les llibreries de la Vila.

Fa 15 anys

Va ésser un dia 8 de desembre en anar cap a casa de la feina, vaig sentir a la ràdio una notícia que no em podia creure, vaig pensar que encara no érem al 28 de desembre per a ésser una innocentada, que era una cosa molt forta.

Però en arribar a casa i veure les notícies de la TV, em van confirmar la seva mort. No va ser com a conseqüència d'una sobredosi, ni d'un accident, no, va ser un tal Mark David Chapman, desconegut per tothom i que va passar a ser automàticament i enormement odiat per molts i molts joves i no tan joves ja que va assassinar a John Lennon als 40 anys. Fet molt curiós degut a la seva defensa a ultrança de la pau i l'amor entre tots. Quan volia tornar a cantar (tornava de sopar amb la seva dona després de passar el dia als estudis de gravació del seu últim disc) després de dedicar-se els últims anys a l'educació del seu fill Sean.

El mateix dia li van fer una entrevista a la Ràdio RKO en què curiosament va dir "Espero morir abans que Yoko..."

El motiu encara no se sap, la negació del John d'un autògraf?, l'assassí després de dir "Mister Lennon"? li va fer cinc trets amb el seu revòlver 38, al carrer 72 de Manhattan (New York) a la porta del seu domicili als apartaments Dakota davant del Central Park.

Un perturbat? un vagabund? un fan? en definitiva un assassí que ens va deixar per sempre sense un dels millors músics del nostre temps, una persona que va contribuir juntament amb d'altres tres amics a la popularització del Rock.

Amb la seva música i amb les seves idees, van canviar

moltes coses a les vides dels nostres germans i van fer les nostres diferents.

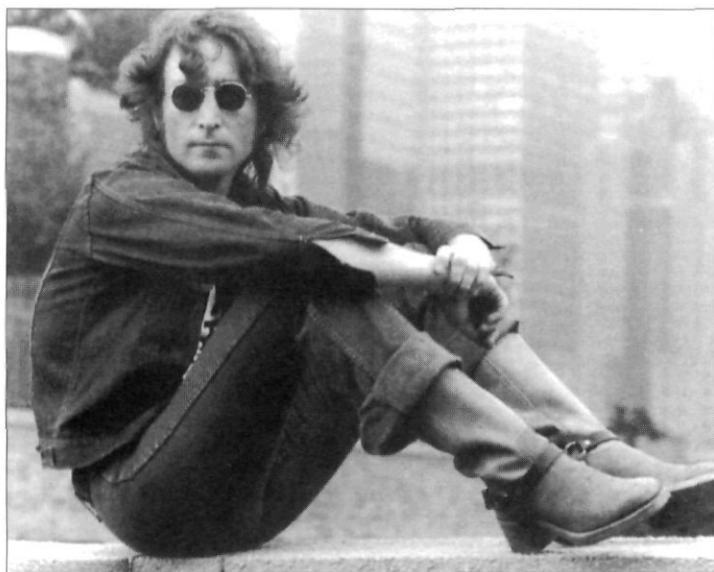
Va morir no un home normal, va morir un líder absolut, l'home que va fundar els Beatles, l'home que amb la seva personalitat va aconseguir en només dos anys canviar la manera de ser, de vestir, de pentinar-se i d'afrontar la vida, tot en un mateix concepte, d'una generació sencera i encara avui dia arriben algunes de les seves idees i per descomptat la seva música.

No és pas que morí un ídol, no, van morir en certa manera cents de records, d'il·lusions i que a partir d'aquell 8 de desembre de fa 15 anys som diferents, ja que molts (per no dir tots) els qui estimem Beatles, sempre vam tenir la il·lusió de tornar a veure'ls damunt d'un escenari.

Potser fa 15 anys érem estudiants, beatlemans, ara som quelcom diferent: executius, periodistes, metges, empleats, professionals de qualsevol tipus i quan arriba el 8 de desembre ens recordem d'aquell geni que va marcar les nostres vides i al nostre cor sentim alguna, moltes de les seves cançons ja que la seva mort va ésser només física, continua i continuarà sempre als nostres cors.

Imagina que no hi ha paradís
És fàcil si ho proves
Cap infern sota nostre
Sobre nostre només el cel
Imagina tota la gent
vivint al dia
Imagina que no hi ha països
No és gens difícil
Cap raó per matar o morir
Tampoc cap religió
Imagina tota aquesta gent
vivint la vida en pau
Pots dir que sóc un somniador
Però no sóc pas únic
Espero que algun dia t'uneixis a nosaltres
I el món serà un sol món
Imagina que no hi ha possessions
Em pregunto si pots
No hi ha cobdícia, no hi ha fam
Els homes units en germanor
Imagina tota la gent
Compartint el món

Imagine (John Lennon, 1971)

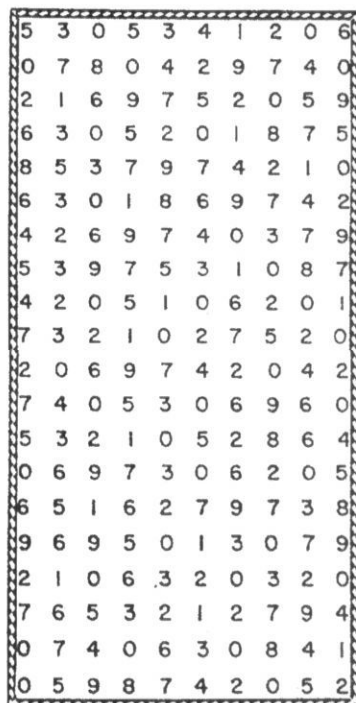

Jesús R.

SOPA DE NÚMEROS

Busqueu entre els números del requadre les següents xifres.

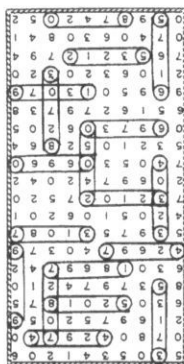
06960	32304	61675
13079	37135	69730
18697	42697	70827
24050	42974	82703
31087	52018	87420
32102	53212	95029

Solució al SALT DE CAVALL,
per P. R.:

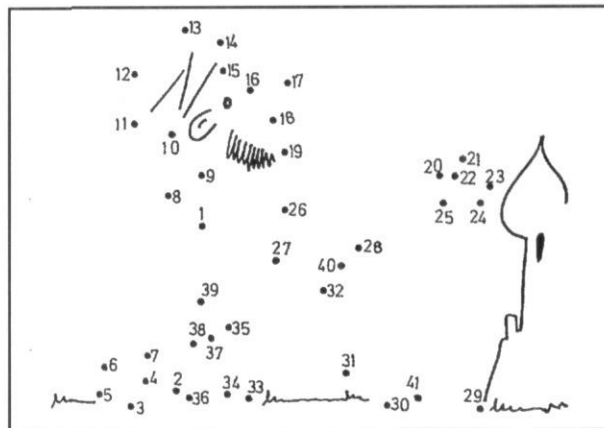
Al cap de l'any un de mort.
Tretze a taula, mala sort.

Solució a la
SOPA DE NÚMEROS:

PUNT A PUNT

Fent una ratlla d'un número a l'altre, començant pel número 1, obtindreu un dibuix.

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

mort.	sort.	Tret	ma
ze	la,	de	de
Al	l'any	la	tau
	a	cap	un

Imatges d'ahir

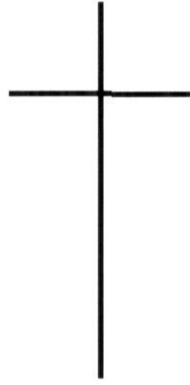
J. Bertran

Per la Festa Major de 1945 es va inaugurar l'actual Camp Municipal d'Esports amb la celebració de nombroses competicions esportives i la presència del Barça i l'Espanyol, entre altres equips de prestigi. La IMATGE d'aquest mes correspon a un partit de futbol que es va celebrar abans de que finalitzessin les obres. En la fotografia es pot apreciar que els vestidors encara no s'han acabat i tampoc hi ha la pista de bàsquet.

La caLa i SeRa.

Primer aniversari

Josep Pla i Artigas

que morí cristianament el dia
3 de novembre de 1994.

La teva família sempre et recordarà.

Agramunt, novembre 1995

CLUB HANDBOL AGRAMUNT C.H.A.

SECCIÓ FUTBOL SALA

CATEGORIA 2a. DIVISIÓ:

21-10-95	C.H. AGRAMUNT F.S. - LES AVELLANES	3-2
28-10-95	VALLFOGONA F.S. - C.H. AGRAMUNT F.S.	Suspès
04-11-95	C.H. AGRAMUNT F.S. - PREIXANA F.S.	4-2

Bon inici de temporada amb dues victòries a casa molt treballades, ja que no han estat gens fàcils i l'equip ha hagut de lluitar fins a la fi del partit. Malgrat tot s'ha vist un equip molt diferent al d'altres temporades, el qual ha desenvolupat un joc molt més segur i consistent, d'aquí els merescuts 6 punts aconseguits en els dos partits disputats fins a la data.

CATEGORIA 3a. DIVISIÓ:

21-10-95	CONS. FDEZ. BALAGUER - C.H. AGRAMUNT F.S.	4-6
28-10-95	C.H. AGRAMUNT F.S. - VALLFOGONA	6-1
04-11-95	L'ALBI - C.H. AGRAMUNT F.S.	4-5

Excel·lent començament de temporada en què s'han aconseguit els 9 punts possibles en els tres partits disputats fins ara i l'equip donà la sensació d'estar molt ben compenetrat.

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

CADET MASCULÍ -2a. Catalana.

21-10-1995	CH Agramunt A - Alcarràs B	28 - 8
21-10-1995	CH Agramunt B - Pardinyes	19 - 22
28-10-1995	Pardinyes - CH Agramunt A	9 - 18
28-10-1995	Alcarràs A - CH Agramunt B	51-11
04-11-1995	CH Agramunt B - CH Agramunt A	48 - 7

Agramunt A - Golejadors: Gerard 36, Noró 24, Alex 12, Toni 7, Lluís 5, Ramon 5, Josep Anton 3 i Bajona 3.

Agramunt B - Golejadors: Oliva 22, Martínez 8, Joan Ramon 3, Vicens 2, Pere 1 i Joel 1.

Els dos equips cadets es troben en la seva línia de joc, l'equip A, amb les màximes aspiracions per superar aquesta primera fase i passar a disputar la fase catalana i l'equip B tots de primer any i alguns infantils en una fase de rodatge i preparar-se per la propera temporada.

JUVENIL MASCULÍ - 2a. Catalana.

21-10-1995	CH Agramunt - Sallent	16 - 18
28-10-1995	Martorell - CH Agramunt	27 - 17
04-11-1995	CH Agramunt - Puig-Reig	27 - 5

Golejadors: Òscar 24, Querol 9, Sergi 6, Solé 6, Agustí 5, Guixé 3, Fonoll 3, Regué 2 i Bobet 1.

L'equip juvenil troba a faltar el seu organitzador de joc el central Josep Maria Carbó, i en partits amb equips amb experiència el nostre atac se'n ressent, també cal conjuntar les noves incorporacions, l'equip va a més i una vegada agafin la seva línia de joc del tot segur que faran un bon paper en la competició.

SÈNIOR MASCULÍ 3a. Catalana.

21-10-1995	CH Agramunt - Sallent	23 - 19
28-10-1995	Martorell - CH Agramunt	25 - 17
04-11-1995	CH Agramunt - Puig-Reig	28 - 20

Golejadors: Albert 11, Roman 8, Àngel 7, Peco 7, Marc 6, Toni 6, Carbó 6, Andrés 5, Narcís 4, Xofo 4, Balasch 3 i Lluís 1.

Classificació: 1) Manresa 6 punts. 2) CH. Agramunt 4 punts. 3) Martorell 4 punts. 4) Igualada 4 punts. 5) Puig-Reig 2 punts. 6) Sant Vicenç 2 punts. 7) Sallent 1 punt. 8) Sant Boi 1 punt.

Decebedor inici de l'equip sènior de tercera catalana, ja que encara que va guanyar al Sallent, va fer un partit molt dolent, en el segon partit davant el Martorell encara pitjor, ja que davant d'un equip tècnicament inferior en cap moment va saber com superar-lo, en el tercer partit s'ha millorat i en algunes fases s'ha vist l'equip fort en defensa i decisiu en atac de la temporada passada, solament hi ha una explicació a aquest inici tan fluix, és que no s'han fet partits de pretemporada, també té una explicació, perquè en aquesta fase se'n classifica 4 equips i quan l'equip ha d'estar al 100% és en la segona fase on els 2 primers classificats ascendeixen de categoria.

CADET FEMENÍ 2a. CATALANA

Aquest any el Club ha presentat dos equips en la lliga cadet, la qual és provincial, juntament amb l'Alcarràs, Cervera, Guissona, Associació Lleidatana i el Cambrils.

Resultats:

21-10-1995	ALCARRÀS - AGRAMUNT A	10 - 22
	GUISSONA - AGRAMUNT B	8 - 9
28-10-1995	AGRAMUNT A - CERVERA	23 - 10
	AGRAMUNT B - ALCARRÀS	8 - 9

SÈNIOR FEMENÍ 2a. CATALANA

Enguany, l'equip sènior femení està enquadrat en un grup de 16 equips, la qual cosa fa que la lliga regular sigui més llarga i dura. La novetat d'aquest any és l'augment de la representació d'equips lleidatans amb la inclusió del Guissona.

Els equips que componen aquesta lliga són:

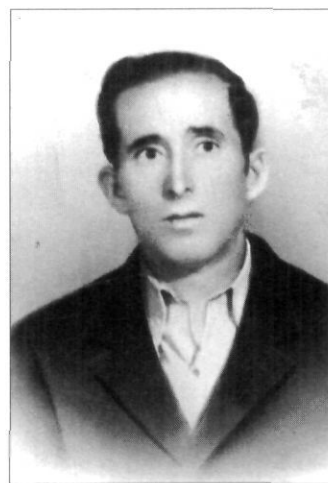
- Montcada, Cardedeu, Guissona, Esparreguera, Jesús M^a ➡

LOS GUARDIANES DEL CIELO NO
QUISIERON QUE LA ROSI, ESTA
JOYA DE PUREZA, NO PUDIERA EN
LA TIERRA CRECER, POR ESO SE
LA LLEVARON DONDE LA GLORIA
ES ETERNA PARA ADORNAR LOS
JARDINES DEL EDÉN.

28 - 11 - 91

**5º Aniversario de
Rosi Esteban
Lombardo**

EN LA TIERRA NO PUDO
CRECER Y EN EL CIELO
ESTÁ JUNTO A ÉL,
SU PADRE BERNARDINO.

NUNCA OS OLVIDARÉ.

28 - 9 - 69

**26º Aniversario de
Bernardino
Esteban García**

JOSEFA LOMBARDO

AGRAMUNT

Sant Andreu, Sant Vicenç Esportiu, Llorença, Pallejà, Les Franqueses, La Garriga, Vilanova i la Geltrú, Cornellà, Flix, Vilamajor, Gavà.

La plantilla està composta per les següents jugadores:

Montse Alòs, Maribel Antequera, Sònia Antequera, Natàlia Cairó, Imma Cobero, Teresa Espinal, Carme Gili, Núria Gros, Sílvia Querol, Mariona Martorell, Elisabet Martorell, Laia Vall, Anna Viladrich.

Resultats:

22-10-1995	LLORENÇA - CH AGRAMUNT	6 - 13
29-10-1995	CH AGRAMUNT - PALLEJÀ	10 - 16
04-11-1995	VILAMAJOR - CH AGRAMUNT	21 - 16

SECCIÓ MOTOCICLISME

FRANCESC RECIO CATEGORIA CADET

- 11-9 Trial de Vallalta Campionat de Catalunya. 1r classificat
- 17-9 Trial Vila d'Alàs Campionat Provincial. 1r classificat
- 24-9 Trial de Tarragona Campionat de Catalunya. 1r classificat
- 1-10 Trial de Sudanell Campionat de Catalunya. 2n classificat
- 12-10 Trial de Navàs Copa Catalana. 1r classificat
- 15-10 Trial de Corbins Campionat Provincial. 1r classificat

Jaume Perucho i Francesc Recio.

JAUME PERUCHO CATEGORIA VETERANS

17-9 Trial de Pal Campionat d'Andorra 2n classificat.

24-9 Trial de Terrassa, en Jaume va ensopegar durant el recorregut entre zones amb un altre participant va rebre un fort cop que va fer que acabés la cursa en inferioritat de condicions i quedà classificat en vuitè lloc.

1-10 Trial de Sudanell, en aquesta prova en Jaume es va haver de retirar ressentit de la lesió que va tenir a Terrassa.

15-10 Trial de Corbins Campionat Provincial 2n classificat.

Jordi Martí

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Cat. 2ª Eliminatòria.

Local: C.B. Seròs

Classificació Final: 1) Josep Sancho (Mont-roig) 6 punts. 2) Jordi Morales (Cervera) 4 punts. 3) Ernest Latorre (Seròs) 2 punts. 4) **Joan Viladomat (Agramunt)** 0 punts.

LLIGA CATALANA INTERCLUBS TRES BANDES

Aquest any el nostre Club pren part per primer cop en aquesta Lliga de Tres Bandes, en la qual hi participen els millors jugadors de Catalunya, repartits en un total de 28 equips.

L'equip està compost pels següents jugadors: Carles Siles, Joan Bàrrios, Josep M. Cuñat, Joan Llurba, Francesc X. Noró P., Antoni Gilabert, Ignasi Aragon i Laureà Giménez.

Creiem que en un campionat com aquest es poden aprendre moltes coses i encara que els resultats siguin tal vegada molt adversos, de ben segur que l'experiència serà positiva de cara al futur.

Resultats del mes d'octubre:

MONFORTE 8	-	AGRAMUNT 0
AGRAMUNT 6	-	GRAN PENYA 2
MONT-ROIG 6	-	AGRAMUNT 2

Classificació després de la quarta jornada:

Coral Colón 6 punts, Monforte, Barcelona i Mataró 4 punts, Gran Penya, Mont-roig i Agramunt 2 punts.

L.G.

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 3-10-95

INSTITUT DE BATXILLERAT RIBERA DEL SIÓ

Atès l'escrit presentat per l'Institut de Batxillerat Ribera del Sió, en petició de fer pintar uns passos de vianants davant les portes del centre, al C. de la Capella, i al C. Petronel·la d'Agramunt, junt amb la instal·lació de senyals de perill per sortida de la mainada, s'acordà que previ un estudi de la zona que realitzarà la Policia Local, es procedeixi al pintat i a la instal·lació de referència.

PETICIÓ VEÏNS PLAÇA DE L'OM

Atès l'escrit presentat pels veïns de la Plaça de l'Om, en petició de col·locar jardineres en dita plaça. Vist l'informe dels serveis Tècnics Municipals, s'acordà de col·locar jardineres en la zona dels porxos, respectant el dret d'accés de vehicles als baixos existents i deixant lliure la resta de les voreres per no molestar el pas dels vianants.

Ajuntament Ple, 11-10-95

APROVACIÓ INICIAL DELS PLECS DE CLÀUSULES ADMINISTRATIVES GENERALS APLICABLES A LA CONTRACTACIÓ D'OBRES I INSTAL·LACIONS, DE L'EXCM. AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

De conformitat amb l'entrada en vigor de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de Contractes de les Administracions Públiques, l'Ajuntament Ple va aprovar, inicialment, els plecs de clàusules administratives de contractació general, les quals consten de diferents articles i capítols.

NOMENAMENT DE MEMBRES DEL CONSELL DEL PATRONAT DE LA RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "MAS VELL"

S'acordà confirmar en el càrrec de membre del Consell del Patronat de la Residència Geriàtrica "Mas Vell", la Sra. Arantzazu Olartua i Ugalde, i nomenar en el càrrec de membre del Consell del Patronat de la mateixa institució, la Sra. Maria D. Enrich i Murt.

NOMENAMENT REPRESENTANTS DE L'AJUNTAMENT A L'ASSEMBLEA LOCAL DE LA CREU ROJA

A proposta de l'Alcaldia i als efectes de donar compliment al que es disposa al Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les corporacions locals i d'acord amb els Estatuts de la Creu Roja, per tal de designar els representants de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt a l'òrgan de direcció de l'Assemblea Local de la Creu Roja, s'acordà de designar representants de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, els Srs. Regidors Josep M. Fernández i París, i Ramon Espinal i Cabeceran.

Comissió de Govern, 17-10-95

SISTEMA DE RADIOCOMUNICACIÓ

De la Direcció General de Telecomunicacions del Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient s'atorga a l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, la concessió administrativa que és necessària per a l'establiment i utilització d'un sistema de radiocomunicació, destinat a ésser utilitzat per l'activitat de la Policia Local i s'acordà d'aprovar el contracte administratiu per a la referida concessió.

INSTITUT DE BATXILLERAT RIBERA DEL SIÓ

S'acordà, d'acord amb la petició efectuada per l'Institut de Batxillerat Ribera del Sió, per efectuar una repintada de les reixes que envolten l'Institut, de concedir una subvenció de 250.000 PTA per realitzar dita repintada.

Ajuntament Ple, 26-10-95

MODIFICACIÓ ORDENANCES FISCALS: APROVACIÓ PROVISIONAL

D'acord amb l'estudi acurat que s'ha efectuat de les ordenances fiscals vigents en l'actualitat s'acorda: **Queden anul·lats els preus públics i impostos següents:**

- Preu públic de desguàs de canaleres, gossos, carrosses i bicicletes.

- Preu públic per les entrades de vehicles a través de les voreres i les reserves de via pública per aparcament, càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.

- Es deroga la fiscalitat del fet imposable d'entrada de vehicles, càrrega i descàrrega de mercaderies i es substitueix tal com consta en l'apartat corresponent.

- Preu públic per utilització de la via pública per rodatge i arrossegament de vehicles no gravats per l'impost sobre vehicles de tracció mecànica.

- Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

Atesa la problemàtica sorgida en els edificis del casc antic i en general en tots aquells de més de 50 anys, s'acorda, segons la delimitació de les NNSS, rebaixar la taxa del permís d'obres que de l'1'50% passa a 0'38% en totes les obres de consolidació i restauració del casc antic, i el 0'75% en els edificis de més de 50 anys, a la resta es manté l'1'50% vigent fins ara.

Aprovació provisional de les Ordenances Fiscals reguladores dels tributs següents:

- Utilització de la Sala Teatre del Casal Agramuntí.

- Obertura de Valls i Rases.

- Ocupació terrenys d'ús públic amb taules i cadires.

- Instal·lació de quioscos.

– Per parades, barraques, casetes venda, espectacles o atraccions.

– Per l'Escola Municipal de Música.

– Per la utilització del servei de piscines i instal·lacions esportives.

– Pel subministrament d'aigua potable.

– Per utilització del servei públic de bàscula municipal.

– Per l'ocupació del sòl i la volada de la via pública.

– Per la conducció de cadàvers i altres serveis funeraris.

– Pel servei de lluita contra la ràbia.

– Pel servei de la Guarderia Municipal.

– Pels serveis de la Fira del Torró.

– Pels serveis de la Festa Major.

Taxa per la llicència d'autotaxis i altres vehicles de lloguer.

– Taxa per llicències urbanístiques.

– Taxa per recollida d'escombraries.

– Impost sobre vehicles de tracció mecànica.

– Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana.

– Taxa de clavegueram.

– Taxa retirada de vehicles abandonats o estacionats defectuosament o abusivament a la via pública.

– Taxa per transports de cars.

– Impost sobre béns immobles.

– Taxa expedició de documents administratius.

– Taxa per llicència d'obertura d'establiments.

– Taxa de cementiri municipal.

– Imposts Activitats Econòmiques.

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS

Es dona compte de l'expedient de modificació de crèdits que afecta el pressupost ordinari de 1995, proposat pel regidor d'hisenda. Vist l'informe favorable d'intervenció, s'acorda d'aprovar l'expedient de modificació de crèdits referenciat.

APROVACIÓ EXPEDIENT DE CONTRACTACIÓ DE LES OBRES D'AMPLIACIÓ DEL PARC DE BOMBERS D'AGRAMUNT

Atesa la Resolució del Conseller de Governació del dia 13 de juny de 1995, per la qual s'atorga una subvenció per obres de construcció del parc de bombers i atès l'expedient de contractació de les obres d'ampliació del mateix i tenint en compte la necessitat urgent de realitzar dites obres, s'acorda d'aprovar el pressupost de les obres d'ampliació del Parc de Bombers d'Agramunt, segons Memòria Valorada, amb un import d'execució per contracta de 3.000.000 PTA.

MOCIÓ DEL GRUP SOCIALISTA

S'aprova la Moció presentada pel Sr. Ramon Espinal i

Cabeceran, portaveu del Grup Socialista, referent a modificar la periodicitat de celebració dels Plens Ordinaris, els quals se celebraran l'últim dijous de cada mes, a les 22 hores.

LLICÈNCIES D'OBRES:

INAG SA, per construcció d'un edifici compost de magatzems i sis habitatges. Camí de les Planes.

COMPLEX LLURBA SL, per la construcció d'una nau industrial. Polígon Industrial.

Felicià Garcia i Lora, per tancar un terreny. Polígon, 2, Parcel·la, 7. Ctra. de Bellpuig.

Comunitat de Veïns C. Estudis Vells, per arreglar la teulada de la casa. C. dels Estudis Vells.

INAG SA, per 6 drets de connexió a la xarxa de clavegueres. Camí de les Planes.

Ramon Espinal i Cabeceran, per connexió d'aigua potable. C. de Pau Casals.

Josep M. Fernández París i esposa, per connexió d'aigua provisional per obres i a la xarxa de clavegueres. C. dels Horts.

Josep López i Ortiz, per connexió d'aigua provisional per obres. Camí de les Planes.

Anna Artigas i Monell, per repassar i pintar la façana de la casa. Av. de Marià Jolonch.

Ramon Creus i Boncompte, per arrebossar la part interior del tancat de l'hort. C. de la Capella.

Ramon Bernaus i Santacreu, per arreglar una piscina. C. del Convent.

Lluís Clotet i Escamilla, per canviar les bigues del sostre dels baixos de la casa. Ctra. de Balaguer.

Josep M. Poch i Vila, per fer una tanca a l'hort. C. dels Horts.

Maria Lluïsa Grau i Balcells, per pintar la façana de la casa. Raval de Puigverd.

Ramon Gili Cases i esposa, per pintar les façanes principal i lateral de la casa. Baixada dels safareigs.

Jaume Solsona i Viladot, per arreglar la teulada i pintar la façana de la casa. Ctra. d'Artesa de Segre.

Carme Vilaró i Sociats, per fer un altell al local. C. de Pau Casals.

Joan Vilanou i Galitó, per un gual permanent. Av. dels Esports.

Francesc Cercós i Mateu, per connexió d'aigua potable. C. de la Capella.

Jaume Castellà i Llordés, per reformar la cuina de la casa. Av. d'Agustí Ros.

NÍNIXOLS CEMENTIRI MUNICIPAL

Antoni Pintó i Durany, canvi de nom de l'anterior propietari del nínxol núm. 12. Galeria de Sant Josep.

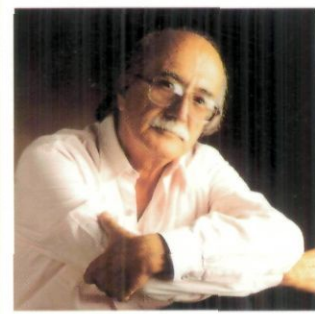
Josep M. Torné i Cres, nínxols núms. 64, 65 i 66 de la Galeria de St. Pere.

Mercè Cardona i Oliva, per canvi de nom de l'anterior titular dels nínxols núms. 13 i 46. Galeria Ntra. Sra. dels Dolors.

Som a Riella

VIDA DE DIFUNTS

L'ITUT ESCOOTAT i XIRIVIA

per Guillem Viladot

Un dels sepulcrers m'indica que em fixi en aquesta sepultura. M'explica que és d'un tal Itut Escootat i Xirivia que era molt aficionat a escriure sobre artistes, concretament pintors. Es veu que li costà molt d'aconseguir-ho com volia, si bé al final ho féu com sempre desitjà. Amb el temps arribà a redactar un text que li serví de model per a tota mena d'artistes: els del pop-art, minimal-art, vchutemas, objectuals, bateau-lavoir, mixed-media, etc. Es veu que era un escrit que feia goig de llegir per la comoditat que ofería ja que només canviant el nom de l'artista la resta servia per a tothom. L'Itut exultava amb aquest paper. Un dia, al lloc indicat, hi posà el nom de l'Antoni Tàpies, i restà entusiasmat. Un altre cop hi va escriure el de Josep Guinovart, i en una tercera ocasió el d'Albert Coma Estadella. Fos quin fos el nom, l'article feia patxoca. Al fons del fons, però, no se sentia del tot complagut. Una mena de neguit l'obligà a prescindir de tots aquests noms il·lustres i a buscar el que li podia anar més bé. Agafà un manual sobre la història de l'art i trià aquells noms que li semblaren més importants. Potser van ser un centenar. D'un en un els col·locà en el seu escrit model i al final rumiava. Va rebre la mateixa sensació de frustració. Què passava? Cap més nom l'atreia i per aquest motiu l'escrit restava orfe. El rellegí sense noms i va rebre una forta sotragada. El sepulcrer m'assegura que fins i tot va estar malalt. Un cop refet, va tenir una caparrada: visitar la Canella, una dona mig bruixa que tenia solució per a totes les situacions. Li consultà el problema i la Canella li assegurà que el nom que l'Itut buscava era el de Zanas. L'Itut se l'apuntà i en arribar a casa agafà l'escrit i li introduí.

El llegí un cop més i se sentí del tot satisfet. El problema era resolt. Sense pensar-s'ho gens, agafà el paper i el portà al director d'una revista local perquè li publicuessin. Anaven passant els dies i de la revista ningú no donava senyals de vida. Al cap d'uns mesos tornà a visitar el director. Aquest el va rebre molt cordialment i li confessà que havia llegit l'escrit un parell de vegades, però... Quin era aquest però? L'Itut se sentia encuriosit i esperà que el director de la revista local s'expliqués. Després d'uns breus moments de mutisme, l'Itut va sentir que el director li deia: mai no ha existit cap artista amb el nom de Zanas. L'Itut va estar a punt d'embascar-se. Restà immòbil. El director en adonar-se del seu estat, afegí: bé, potser sí que ha existit; ben mirat Zanas és un mot que procedeix del grec que vol dir Zan que és una variant de Zen, o sigui Déu. El director observà amb detall l'Itut i en adonar-se que no reaccionava li comentà: si creiem que Déu ho ha creat tot, és fàcil d'acceptar que Zanas és l'artista més gran i universal, i que en aquest escrit hi encaixa d'allò més adient, però... L'Itut s'aixecà de la cadira com un autòmat, agafà el paper i va córrer cap a la Cova dels Llops. Al cap d'un temps, per la fortor que en sortia, l'escorcollaren. Hi trobaren l'Itut ple de cucs. De la boca, però, en sortia una cosa estranya. Un agutzil l'estirà i l'ensenyà al secretari del jutjat i aquest el passà al forense. Ningú no va entendre què hi deia. Algú, sense massa aplicació, comentà que es tractava del seu testament. El dia de l'enterrament ningú no acompanyava el taüt. Només una corona de flors li feia costat. A la cinta que en penjava, s'hi podia llegir: els pintors que t'estimen.